
ДРАГОЦЕНИ
БИСЕР

ДРАГОЦЕНИ БИСЕР

ИЗБОР ИЗ ОТКРИВЕЊА
ПРЕВОДА И ПРИПОВЕДАЊА
ЏОЗЕФА СМИТА,

ПРВОГ ПРОРОКА, ВИДЕОЦА И ОТКРОВИТЕЉА
ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА
СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

САДРЖАЈ

Увод	v
Мојсије	1
Аврам.	31
Цртеж 1	32
Цртеж 2	38
Цртеж 3	45
Џозеф Смит – Матеј.	48
Историја Џозефа Смита	52
Чланци вере	69

УВОД

Драгоцени бисер је избор одабраног материјала који се односи на многе значајне аспекте вере и учења Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Ове списе је превео и саставио пророк Џозеф Смит и већина њих су објављивани у периодичним публикацијама цркве у његово време.

Прва збирка материјала који носи наслов Драгоцени бисер направљена је 1851. год. од стране старешине Франклина Д. Ричардса, који је тада био члан Савета дванаесторице и председник британске мисије. Сврха тога је била да се начине приступачнима неки важни чланци који су били у ограниченом оптицају у време Џозефа Смита. Како је црква расла широм Европе и Америке, било је потребно да ови списи постану доступни. Драгоцени бисер се широко користио и потом постао стандардно дело цркве одлуком Првог председништва и генералне конференције у Солт Лејк Ситију, 10. октобра 1880. год.

Направљено је неколико исправки у садржају у складу са потребама цркве. 1878. год. додати су делови књиге Мојсијеве који нису били садржани у првом издању. Године 1902. изостављени су делови Драгоценог бисера који су били дупликат материјала објављеног у Учењу и заветима. Подела на поглавља и стихове, са забелешкама, извршена је 1902. год. Прво издање са странама у две колоне, са регистром појмова, објављено је 1921. год. Нису извршене друге измене све до априла 1976. год, када су додата два списка с откривењима. Године 1979. ова два списка су уклоњена из Драгоценог бисера и смештена у Учење и завете, где се и сада налазе као одсек 137 и 138. У садашњем издању су извршене неке измене како би се текст усагласио с ранијим документима.

Ово што следи је кратак увод у актуелни садржај:

1. *Избор из књиге Мојсијеве*. Одломак из Књиге постања према преводу Библије од стране Џозефа Смита, започет јуна 1830. год.
2. *Књиџа Аврамова*. Надахнути превод записа Аврамових. Џозеф Смит је започео са превођењем 1835. год. након што је дошао до неких египатских папируса. Превод је објављиван у наставцима у часопису *Times and Seasons* од 1. марта 1842. год. у Навуу, у Илиноису.
3. *Џозеф Смит – Мајшеј*. Одломак из Матејевог сведочанства по преводу Библије Џозефа Смита (видети Учење и завети

45:60–61 ради увида у божанску наредбу да се започне превод Новог завета).

4. *Историја Џозефа Смита*. Одломци из званичног сведочанства и историје Џозефа Смита, које су он и његови писари припремали од 1838–1839 год. и који су у наставцима објављивани у часопису *Times and Seasons* у Навуу, у Илиноису, почев од 15. марта 1842. год.
5. *Чланци вере Цркве Исуса Христџа светица њоследњих дана*. Изјава Џозефа Смита објављена у часопису *Times and Seasons* 1. марта 1842. год, заједно са кратком историјом цркве популарно названо Писмо за Вентворта.

ИЗБОР ИЗ КЊИГЕ МОЈСИЈЕВЕ

*Одломак из превода Библије како је ошкривено пророку Дозефу
Смишу, од јуна 1830. год. до фебруара 1831. год.*

ПОГЛАВЉЕ 1. (Јун 1830. год.)

Боџ се ошкрива Мојсију – Мојсије је преобразен – Он се сучава са Сошоном – Мојсије види многе насељене свейшове – Син је створио безбројне свейшове – Божје дело и слава је да осивајује бесмртносћ и вечни живој човека.

РЕЧИ Божје, које Он ^аговораше ^бМојсију у време када Мојсије беше узнесен на веома високу гору,

2. И ^авиде он Бога ^блицем у лице, и говораше с Њим, а ^сслава Божја беше на Мојсију; зато Мојсије могаше да ^зистраје у Његовом присуству.

3. И Бог прозбори Мојсију, говорећи: Гле, ја сам Господ Бог ^аСвемогући, и ^бБескрајни је име

моје; јер сам без почетка дана или краја година; и није ли то бескрајно?

4. И гле, ти си син мој; стога ^апогледај, и показаћу ти дело ^бруку својих; али не сва, јер су ^сдела моја без ^зкраја, а и ^гречи моје, јер никада не престају.

5. Стога, нико не може видети сва моја дела, сем ако не види сву славу моју; а нико не може видети сву славу моју, и после тога остати у телу на земљи.

6. И имам дело за тебе, Мојсије, сине мој, и ти си на ^слику ^дЈединорођенца мога, а Јединорође-нац мој јесте и биће ^сСпаситељ, јер је пун ^зблагодати и ^иистине; али ^ннема другог Бога сем мене, и све је присутно преда мном, јер све то ^спознајем.

7. А сада, гле, ову једну ствар показујем теби, Мојсије, сине

1 1а Алма 12:30;
Мојсије 1:42.
б всп Мојсије.
2а Изл 3:6; 33:11;
пцс Изл 33:20, 23
(Додатак);
Јн 1:18; 6:46;
Егер 3:6–16;
Мојсије 1:11.
б Бр 12:6–8;
Понз 34:10;
Уиз 17:1.
в Понз 5:24;
Мојсије 1:13–14, 25.
всп Слава.
з всп Преображење.
3а Отк 11:17; 19:6;

1 Не 1:14;
Уиз 121:4.
всп Бог, Божанство.
б Иса 63:16;
Уиз 19:9–12;
Мојсије 7:35.
всп Бескрајан.
4а Мојсије 7:4.
б Мојсије 7:32, 35–37.
в Пс 40:5;
Уиз 76:114.
з Пс 111:7–8;
Мојсије 1:38.
г 2 Не 9:16;
Уиз 1:37–39.
всп Реч Божја.
6а Пос 1:26;

Егер 3:14–15;
Мојсије 1:13–16.
б всп Јединородни.
в всп Спаситељ.
з Јн 1:14, 17;
Алма 13:9.
всп Благодат.
г Мојсије 5:7.
ђ 1 Цар 8:60;
Иса 45:5–18, 21–22.
е 1 Не 9:6;
2 Не 9:20;
Алма 18:32;
Уиз 38:1–2.
всп Свезнајући.

мој, јер си ти у свету, и сада ти је показујем.

8. И догоди се да Мојсије погледа, и проматраше ^асвет на коме је створен; и Мојсије ^бугледа свет и крајеве његове, и сву децу човечју која јесу, и која беху створена; чему се веома ^вдивдио и чудило.

9. И присутност Божја се повуче од Мојсија, тако да слава Његова не беше на Мојсију; и Мојсије беше препуштен сам себи. А како беше препуштен сам себи, паде на земљу.

10. И догоди се да прође много часова пре него што Мојсије не задоби своју природну ^аснагу попут човека; и рече себи: Сада, због овога знам да је човек ^бништа, што никада нисам могао да претпоставим.

11. Али сада моје сопствене очи видеше ^аБога; али не ^бприродне, већ моје духовне очи, јер моје природне очи не би могле да виде; јер бих ^вкопнио и ^гумро у присуству Његовом; али слава Његова беше на мени; и видех ^длице Његово, јер се ^епреобразио пред Њим.

12. И догоди се да када Мојсије рече ове речи, гле, ^аСотона

дође да га ^бискуша, говорећи: Мојсије, сине човечји, поклони ми се.

13. И догоди се да Мојсије погледа Сотону и рече: Ко си ти? Јер гле, ја сам ^асин Божји, на слику Јединорођенца Његовог; а где је слава твоја, да бих ти се клањао?

14. Јер гле, не бих могао гледати у Бога, да слава Његова не дође на мене, и да се не ^апреобразих пред Њим. Али тебе могу гледати као природан човек. Није ли засигурно тако?

15. Благословено да је име Бога мога, јер се дух Његов не повуче сасвим од мене, сем тога, где је слава твоја, јер она је тама за мене? И могу просудити између тебе и Бога; јер ми Бог рече: ^аКлањај се Богу, јер ћеш само Њему ^бслужити.

16. Одлази одавде, Сотону, не обмањуј ме; јер ми Бог рече: Ти си на ^аслику Јединорођенца мога.

17. И такође ми даде заповести када ме позва из огњеног ^атрма, говорећи: ^бПризивај Бога у име Јединорођенца мога, и клањај ми се.

18. И опет Мојсије рече: Нећу

8а Мојсије 2:1.
 б Мојсије 1:27.
 в Пс 8:3–4.
 10а Дан 10:8, 17;
 1 Не 17:47;
 Алма 27:17;
 ИЦС 1:20.
 б Дан 4:35;
 Хел 12:7.
 11а всп Бог, Божанство.
 б УиЗ 67:10–13;

Мојсије 6:36.
 в Изл 19:21.
 з Изл 20:19.
 г Пос 32:30;
 Мојсије 7:4.
 њ Мт 17:1–8.
 всп Преображење.
 12а Мојсије 4:1–4.
 всп Ђаво.
 б Мојсије 6:49.
 всп Искушати,

искушење.
 13а Пс 82:6; Јев 12:9;
 1 Јн 3:2.
 14а всп Преображење.
 15а Мт 4:10.
 всп Клањати се.
 б 1 Сам 7:3;
 3 Не 13:24.
 16а Мојсије 1:6.
 17а Изл 3:2.
 б Мојсије 5:8.

престати да призивам Бога, имам још штошта да Га упитам: јер слава Његова беше на мени, стога могу просудити између Њега и тебе. Одлази одавде, Сотоно.

19. А сада, када Мојсије изрече ове речи, Сотона повика снажним гласом, и бесњаше на земљи, и заповеди, говорећи: ја сам ^аЈединорођенац, клањај ми се.

20. И догоди се да се Мојсије веома уплаши; и како се уплаши, виде горчину ^апакла. Ипак, ^бпризивајући Бога, прими снагу, и заповеди, говорећи: Одлази од мене Сотоно, јер ћу се само овом једином Богу клањати, који је Бог славе.

21. И ево ^аСотона поче да дрхти, и земља се протресе; а Мојсије задоби снагу, и призва Бога говорећи: У име Јединорођенца, одлази одавде, Сотоно.

22. И догоди се да Сотона повика снажним гласом, уз плач, и јаук и ^ашкргут зуба; и отиде одатле, и то из присуства Мојсијевог, и он га више није видео.

23. А сада Мојсије посведочи о овоме; али због opakости то се није задржало међу децом човечјом.

24. И догоди се да када Сотона отиде из присуства Мојсијевог,

Мојсије подиже своје очи ка небу, испуњен ^аСветим Духом, који сведочи о Оцу и Сину;

25. И призивајући име Божје, виде славу Његову поново, јер она беше на њему, и чу глас, који говори: Благословен си, Мојсије, јер те ја, Свемогући, изабрах, и бићеш учињен јачим од многих ^авода; јер ће оне слушати твоју ^бзаповест као да си ти ^вБог.

26. И гле, с тобом сам, и то до краја дана твојих; јер ћеш ти ^аизбавити народ мој из ^бропства, и то мој ^визабрани ^гИзраел.

27. И догоди се, док глас говораше, Мојсије баци поглед и ^авиде земљу, да, и то целу, и не беше ниједног дела који није видео, распознавајући то Духом Божјим.

28. А виде и становнике њене, и не беше душе коју није видео; и распозна их Духом Божјим; а број њихов беше велики, и то беху безбројни као песак на обали морској.

29. И виде многа копна; и свако копно је названо ^аземљом, и беше становника на лицу њиховом.

30. И догоди се да Мојсије призва Бога, говорећи: Реци ми, молим ти се, зашто је све то такво, и чиме си све то створио?

19а Мт 24:4–5.
20а в сп Пакао.
б ИЦС 1:15–16.
в сп Молитва.
21а в сп Ђаво.
22а Мт 13:41–42;
Мос 16:1–3.

24а в сп Свети Дух.
25а Изл 14:21–22.
б в сп Моћ;
в сп Шештство.
в Изл 4:16.
26а Изл 3:7–12.
б 1 Не 17:23–25.

в в сп Изабран.
г 1 Цар 8:51–53.
в сп Израел.
27а Уи3 88:47;
Мојсије 1:8.
в сп Виђење.
29а в сп Земља.

31. И гле, слава Господња беше на Мојсију, тако да Мојсије стајаше у присуству Божјем, и говораше с Њим ^алицем у лице. А Господ Бог рече Мојсију: У своју ^бсврху начиних ово. Она остаје у мени и ту је мудрост.

32. И по ^аречи моћи своје, то створих, а она је Јединородни Син мој, који је пун ^бблагодати и ^вистине.

33. И ^асветове безбројне ^бстворих, а створих их у сврху своју; и по Сину их створих, који је мој ^вЈединорођенац.

34. А ^апрвог човека од свих људи назвах ^бАдам, а њих је ^вмного.

35. Али само извештај о овој земљи, и о становницима њеним, дајем теби. Јер гле, много је светова који прођоше по речи моћи моје. И много је оних који сада стоје, и безбројни су за човека; али је за мене све избројиво, јер су моји и ја их ^апознајем.

36. И догоди се да Мојсије прозбори Господу, говорећи: Буди милостив служи своме, о Боже, и причај ми о овој земљи, и о становницима њеним, а и о

небесима, а онда ће слуга твој бити задовољан.

37. А Господ прозбори Мојсију, говорећи: ^аНебеса, њих је пуно, и не могу се набројати за човека; али су мени избројива, јер су моја.

38. И као што ће једна земља проћи, и небеса њена, баш тако ће друга доћи; и нема ^акраја делима мојим, нити речима мојим.

39. Јер гле, ово је ^адело моје и ^бслава моја – да остварујем ^вбесмртност и ^гвечни живот човека.

40. А сада, Мојсије, сине мој, говорићу ти о земљи овој на којој стојиш; и ^азаписиваћеш оно што ћу ти говорити.

41. И у дан када деца човечја буду држала речи моје ништавним и ^ауклонила многе од њих из књиге коју ћеш написати, гле, подићи ћу још једнога ^бпопут тебе; и ^воне ће поново бити међу децом човечјом – међу свима онима који верују.

42. (Ове речи су ^аизговорене Мојсију на гори, а име њено неће бити познато међу децом

31а Понз 5:4;

Мојсије 1:11.

б Иса 45:17–18;

2 Не 2:14–15.

32а Јн 1:1–4, 14; Јев 1:1–3;

Отк 19:13;

Јаков 4:9;

Мојсије 2:1, 5.

всп Исус Христ.

б Пс 19:1;

Мојсије 5:7–8.

всп Благодат.

всп Истина.

33а Пс 8:3–4;

УиЗ 76:24;

Мојсије 7:29–30.

б всп Створити, стварање.

в Мојсије 1:6.

34а Мојсије 3:7.

б Авр 1:3.

всп Адам.

в Мојсије 4:26; 6:9.

35а Мојсије 1:6; 7:36.

всп Свезнајући.

37а Авр 4:1.

всп Небо.

38а Мојсије 1:4.

39а Рим 8:16–17;

2 Не 2:14–15.

всп План откупљења.

б всп Слава.

всп Бесмртан,

бесмртност.

г всп Вечни живот.

40а 2 Не 29:11–12.

41а 1 Не 13:23–32;

Мојсије 1:23.

б 2 Не 3:7–19.

в 1 Не 13:32, 39–40;

УиЗ 9:2.

42а Мојсије 1:1.

човечјом. А сада су изговорене теби. Не показуј их никоме осим онима који верују. Баш тако. Амен.)

ПОГЛАВЉЕ 2.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Боџ сѣвара небеса и земљу – Сѣворени су сви облици животиња – Боџ сѣвара човека и даје му власт над свиме.

И догоди се да Бог прозбори Мојсију, говорећи: Гле, ^аоткривам ти о овом ^бнебу, и овој ^вземљи; запиши речи које говорим. Ја сам почетак и крај, ^гСвемогући Бог; по свом ^дЈединорођенцу ^естворих све ово; да, у почетку створих небо, и земљу на којој стојиш.

2. А ^аземља беше без облика, и пушта; и учиних да се тама успе на површину бездана; и Дух мој се креташе по површини воде; јер, ја сам Бог.

3. И ја, Бог, рекох: Нека буде ^асветлост; и беше светлост.

4. И ја, Бог, видех светлост; а та светлост беше ^адобра. И ја, Бог, раставих светлост од таме.

5. И ја, Бог, назвах светлост дан; а таму назвах ноћ, и то учиних ^аречју моћи своје, и беше

учињено како ^брекох; и би вече и би јутро, ^вдан први.

6. И опет, ја, Бог, рекох: Нека буде ^асвод посред воде, и беше тако, баш као што говорих; и рекох: Нека се раставе воде од вода; и беше учињено;

7. И ја, Бог, начиних свод и раздвојих ^аводе, да, велике воде под сводом од вода које беху над сводом, и беше баш тако како говорих.

8. И ја, Бог, назвах свод ^анебо; и би вече и би јутро, дан други.

9. И ја, Бог, рекох: Нека се воде под небом сакупе на ^аједно место, и беше тако; и ја, Бог рекох: Нека буде суво копно; и беше тако.

10. И ја, Бог, назвах суво копно ^аземља; а сакупљене воде назвах море; и ја, Бог, видех да све што начиних беше добро.

11. И ја, Бог, рекох: Нека земља изнедри ^атраву, биље, што носи семе, и дрво плодно, што рађа плодом, по својој врсти, и дрво родно, чије ће семе само по себи бити на земљи, и беше баш тако како говорих.

12. И земља изнедри траву, биљке од којих свака носи семе по својој врсти, и дрво које носи плод, у коме је семе његово, по својој врсти; и ја, Бог, видех да

2 1а Мојсије 1:30, 36.

б всп Небо.

в Мојсије 1:8.

г всп Бог, Божанство – Бог Отац.

д всп Јединородни.

е всп Створити, стварање.

2а Пос 1:2;

Авр 4:2.

3а УиЗ 88:6–13.

всп Светлост, светлост

Христова.

4а Пос 1:4;

Авр 4:4.

5а Мојсије 1:32.

б 2 Кор 4:6.

в Пос 1:5.

6а Пос 1:6–8.

7а Авр 4:9–10.

8а всп Небо.

9а Пос 1:9;

Авр 4:9.

10а всп Земља.

11а Пос 1:11–12;

Авр 4:11–12.

све оно што начиних беше добро;

13. И би вече и би јутро, дан трећи.

14. И ја, Бог, рекох; Нека буду видела на своду небеском, да раздвоје дан од ноћи, и нека буду као назнаке, и за доба, и за дане, и за године;

15. И нека светле на своду небеском да обасјавају земљу; и би тако.

16. И ја, Бог, створих два велика видела; веће “видело да влада дању, а мање видело да влада ноћу, и веће видело беше сунце, а мање видело беше месец; а и звезде беху створене и то по речи мојој.

17. И ја, Бог, поставих их на свод небески да дају светлост земљи,

18. И сунце да влада дању, и месец да влада ноћу, и да раставе светлост од таме; и ја, Бог, видех да све ово што створих беше добро;

19. И би вече и би јутро, дан четврти.

20. И ја, Бог, рекох: Нека воде изнедре обиље живих створења која се крећу, и птице које лете над земљом под сводом небеским.

21. И ја, Бог, створих велике “китове, и сва жива створења која се крећу, која воде изнедрише у обиљу, по врстама

њиховим, и све птице крилате по врстама њиховим; и ја, Бог, видех да све што створих беше добро.

22. И ја, Бог, благослових их, говорећи: Будите плодни, и “множите се, и напуните воде морске; и нека се птице множе на земљи;

23. И би вече и би јутро, дан пети.

24. И ја, Бог, рекох: Нека земља изнедри живо створење по врсти његовој, стоку, и све оно што пуже, и звери земаљске по врстама њиховим, и беше тако;

25. И ја, Бог, начиних звери земаљске по врстама њиховим, и стоку по врстама њиховим, и све што пуже по земљи по врстама њиховим; и ја, Бог, видех да све ово беше добро.

26. И ја, Бог, рекох свом “Јединорођенцу, који са мношвом беше од почетка: ^бНачинимо човека по ^вобличју своме, налик себи; и беше тако. И ја, Бог, рекох: Нека ^гвладају над рибама морским, и над птицама на небу, и над стоком, и над свом земљом, и над сваким бићем што пуже по земљи.

27. И ја, “Бог, створих човека по свом обличју, по обличју Јединорођенца мога створих га; мушко и женско створих их.

28. И ја, Бог, благослових их, и рекох им: Будите плодни, и

16а Пос 1:16.

21а Пос 1:21;
Авр 4:21.

22а Пос 1:22–25;
Авр 4:22–25.

26а всп Исус Христ.

^б всп Створити, стварање.

^в Пос 1:26–27;
Мојсије 6:8–10;

Авр 4:26–27.

^г Пос 1:28;
Мојсије 5:1;
Авр 4:28.

27а всп Бог, Божанство.

“множите се, и напуните земљу, и владајте њоме, и имајте власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над сваким живим створом што се креће по земљи.

29. И ја, Бог, рекох човеку: Гле, дадох вам сво биље што носи семе, што је по свој земљи, и свако дрво родно што носи семе; биће вам за “храну.

30. И свакој звери земаљској, и свакој птици небеској, и свему што пуже по земљи, чему ја подарим живот, биће дато сво чисто биље за храну; и беше тако, баш као што говорах.

31. И ја, Бог, видех све што начиних, и гле, све што начиних беше веома “добро; и би вече и би јутро, дан ^бшести.

ПОГЛАВЉЕ 3.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Боџ је све створио као духовно њре него што беше у њприродном облику на земљи – Он створи човека, њрво шело на земљи – Жена је њомоћница њприкладна човеку.

Тако су небо и земља “довршени, и сва ^бвојска њихова.

2. И седмог дана ја, Бог,

заврших дело своје, и све оно што начиних; и “одморих се ^бседмог дана од свих дела својих, и све оно што начиних беше довршено, и ја, Бог, видех да то беше добро;

3. И ја, Бог, “благослових седми дан, и посветих га; јер тада се одморих од сваког ^бдела свога које ја, Бог, створих и начиних.

4. А сада, гле, кажем вам да су ово поколења неба и земље, када беху створени, у дану када ја, Господ Бог, начиних небо и земљу,

5. И сваку биљку са њиве “пре него што беше на земљи, и сваку травку са њиве пре него што порасте. Јер ја, Господ Бог, све ^бстворих, о чему говорах, “духовно, пре него што беше у природном облику на лицу земаљском. Јер ја, Господ Бог, не учиних да пада киша на лице земље. И ја, Господ Бог, ^зстворих сву децу човечју; али још увек не створих и човека да обрађује ^гземљу; јер на ^ђнебу их ^естворих; и још увек није било тела на земљи, нити у води, нити у ваздуху;

6. Али ја, Господ Бог, говорах, и подиже се “сумаглица са земље, и натопи сво лице земље.

28а Мојсије 5:2.

29а Пос 1:29–30;
Авр 4:29–30.

31а Пос 1:31;
УиЗ 59:16–20.

б Изл 20:11;
Авр 4:31.

3 1а всп Створити,
стварање.

б Пос 2:1;

Авр 5:1.

2а Пос 2:2–3; Авр 5:2–3.
всп Покој.

б всп Шабат.

3а Мос 13:19.

б Изл 31:14–15.

5а Пос 2:4–5;

Авр 5:4–5.

б Мојсије 6:51.

в УиЗ 29:31–34;

Авр 3:23.

всп Духовно стварање.

з всп Дух.

г Пос 2:5.

ђ всп Небо.

е всп Човек, људи –
Човек, духовно дете
Небеског Оца.

6а Пос 2:6.

7. И ја, Господ Бог, обликовах човека од ^апраха земаљског, и удахнух у ноздрве његове дах живота; и ^бчовек поста жива ^вдуша, ^гпрво тело на земљи, и први човек; ипак, све беше створено пре тога; духовно беху створени и начињени према речи мојој.

8. И ја, Господ Бог, засадох врт источно у ^аЕдену, и тамо ставих човека кога сам обликовао.

9. И ја, Господ Бог начиних да из земље израсте свако дрво, природно, да буде угодно очима човечјим; и да га човек гледа. И оно постаде такође жива душа. Јер беше духовно на дан када га створих; јер остаје у кругу у коме га ја, Бог створих, да, и то све оно што припремих на корист човеку; и човек виде да је то добро за храну. И ја, Господ Бог, засадох и ^адрво живота посред врта, а и ^бдрво познања добра и зла.

10. И ја, Господ Бог, учиних да река потече из Едена да натопи врт; а отуда се разгранала, и преточила у четири ^ареке.

11. И ја, Господ Бог, назвах прву Фисон, и она тече око целе земље евилске, где ја, Господ Бог, створих пуно злата;

12. И злато из те земље беше добро, а тамо беше и бдела и драгог камена оникса.

13. А име друге реке је Геон; она тече око целе земље хуске.

14. А име треће реке је Хидекел; она тече ка истоку Асирије. А четврта река је била Еуфрат.

15. И ја, Господ Бог, узех човека, и ставих га у Еденски врт, да га обрађује и да га чува.

16. И ја, Господ Бог, заповедих човеку, говорећи: Са сваког дрвета можеш слободно јести,

17. Али са дрвета познања добра и зла, не смеш јести; ипак, можеш сам ^абирати, јер ти је то дато; али, запамти да сам ти то забранио, јер оног ^бдана када са њега будеш јео сигурно ћеш ^вумрети.

18. И ја, Господ Бог, рекох свом ^аЈединорођенцу да није добро да човек буде сам; стога ћу му начинити ^бпомоћницу прикладну њему.

19. И од земље ја, Господ Бог, обликовах сваку звер пољску, и сваку птицу небеску; и заповедих им да дођу к Адаму, да види како ће коју назвати; и оне такође беху живе душе; јер ја, Бог, удахнух у њих дах живота, и заповедих да како год Адам назове свако живо створење, такво треба да буде име његово.

20. И Адам даде имена свој стоци, и птицама небеским, и свакој звери пољској; али се за

7а Пос 2:7;
Мојсије 4:25; 6:59;
Авр 5:7.
б всп Адам.
в всп Душа.
г Мојсије 1:34.

8а всп Еден.
9а всп Дрво живота.
б Пос 2:9.
10а Пос 2:10.
17а Мојсије 7:32.
всп Слобода избора.

б Авр 5:13.
в Пос 2:17.
всп Смрт, физичка;
Смртан, смртност.
18а всп Јединородни.
б Пос 2:18; Авр 5:14.

Адама не нађе помоћница прикладна њему.

21. И ја, Господ Бог, пустих дубок сан на Адама; и он заспа, и узех једно од његових ребара и ставих месо на место његово;

22. А од ребра које ја, Господ Бог, узех од човека, начиних ^ажену, и доведох је човеку.

23. А Адам рече: Ово је, сада знам, кост од мојих костију, и ^атело од мог тела; назваће се женом, јер је узета од човека.

24. Зато ће човек оставити оца свога и мајку своју, и ^априонуће уз жену своју; и биће они ^бједно тело.

25. И они беху обоје голи, човек и жена његова, и не беше их срамота.

ПОГЛАВЉЕ 4.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Како је Сојнона њосџао ђаво – Он куша Еву – Адам и Ева њадају, и смрџ улази у свей.

И ЈА, Господ Бог, прозборих Мојсију, говорећи: Тај ^аСотона, коме ти заповеди у име Јединорођенца мога, онај је који беше од ^бпочетка, и он дође преда ме, говорећи – Гле, овде сам, пошаљи мене, ја ћу бити

твој син, и откупићу сав људски род, како ни једна душа не би била изгубљена, и то ћу сигурно ^аучинити; стога, пружи ми част своју.

2. Али, гле, љубљени ^аСин мој, који беше мој љубљени и ^бизабрани од почетка, рече ми – ^аОче, нека буде ^ввоља Твоја, и ^гслава Твоја нека буде заувек.

3. Стога, јер се Сотона ^апобуни против мене, и настојаше да уништи човекову ^бслободу избора, коју му ја, Господ Бог дадох, тражећи и да му предам моћ своју; моћу Јединорођенца мога, учиних да он буде ^аоборен;

4. И он постаде Сотона, да, и то ђаво, отац свих ^алажи, да обмањује и заслепљује људе, и да их води заробљене по својој вољи, и то све оне који не послушају глас мој.

5. А сада змија беше ^апрепредија од било које звери полске коју ја, Господ Бог, начиних.

6. И Сотона усади то у срце змије (јер је он одвукао многе за собом), и настојао је да превари ^аЕву, јер није познавао намисао Божју, стога је настојао да уништи свет.

7. И он рече жени: Да, рече

22а всп Ева;
Жена, жене.

23а Пос 2:23;
Авр 5:17.

24а Пос 2:24;
УиЗ 42:22; 49:15–16;
Авр 5:17–18.

б всп Брак, женити.

4 1а всп Ђаво.
б УиЗ 29:36–37.

в Иса 14:12–15.

2а всп Исус Христ.

б Мојсије 7:39;

Авр 3:27.

всп Предодређење.

в всп Бог, Божанство –
Бог Отац.

џ Лк 22:42.

г всп Слава.

3а всп Совет на небу.

б всп Слобода избора.

в УиЗ 76:25–27.

4а 2 Не 2:18;

УиЗ 10:25.

всп Лагање;

Обманути, обмана.

5а Пос 3:1;

Мос 16:3;

Алма 12:4.

6а всп Ева.

ли Бог – Немојте јести са сваког дрвета у “врту? (И он говораше устима змије.)

8. А жена рече змији: Можемо јести плодове с дрвећа у врту;

9. Али о плоду са дрвета које видиш у средини врта, Бог рече – Немојте га јести, нити га дирати, да не бисте умрли.

10. И змија рече жени: Сигурно нећете умрети;

11. Јер Бог зна да ће вам се, онога дана када са њега будете јели, “очи отворити, и бићете као богови, ^бпознавајући добро и зло.

12. И када жена виде да је дрво добро за јело, и да је постало угодно за очи, и дрво “пожељно да је учини мудром, она узе од плода његовог, и ^бпоједе, а даде и свом мужу поред ње, и он поједе.

13. И обома су се очи отвориле, и знадоше да беху “голи. И сашеше смоквино лишће и начинише себи кецеље.

14. И чуше глас Господа Бога, док су “ходали вртом, по дневној хладовини; и Адам и жена његова одоше да се сакрију од присуства Господа Бога међу дрвеће у врту.

15. А ја, Господ Бог, позвах Адама, и рекох му: Куда “идеш?

16. И он рече: Чух глас твој у врту, и уплаших се, јер видех да сам го, и сакрих се.

17. А ја, Господ Бог, рекох Адаму: Ко ти је рекао да си го? Јеси ли јео са дрвета са кога сам ти заповедио да не једеш, јер ћеш у супротном сигурно “умрети?

18. А човек рече: Жена коју си ми дао, и заповедио да остане са мном, дала ми је плод са дрвета и ја сам јео.

19. И ја, Господ Бог рекох жени: Шта си то учинила? А жена рече: Змија ме је “преварила, и ја сам јела.

20. И ја, Господ Бог, рекох змији: Зато што си ово учинила бићеш “проклета над свом стоком, и над сваком звери пољском, на стомаку свом ходаћеш, и прашину ћеш јести свих дана живота свога;

21. И поставићу непријатељство између тебе и жене, између семена твога и семена њенога; и оно ће рађавати главу твоју, а ти ћеш рађавати његову пету.

22. Ја, Господ Бог, рекох жени: Увећаћу навелико тугу твоју и муке твоје по зачећу. У “муци својој рађаћеш децу, и воља твоја ће бити уз мужа твога, и он ће владати над тобом.

23. А Адаму, ја, Господ Бог, рекох: Зато што си послушао глас жене своје, и јео од плода са дрвета за које сам ти заповедио, говорећи – Не једи са њега, земља ће бити проклета тебе ради;

7а всп Еден.
11а Пос 3:3–6;
Мојсије 5:10.
б Алма 12:31.
12а Пос 3:6.

б всп Пад Адама и Еве.
13а Пос 2:25.
14а Пос 3:8.
15а Пос 3:9.
17а Мојсије 3:17.

19а Пос 3:13;
Мос 16:3.
20а Пос 3:13–15.
22а Пос 3:16.

у муци својој јешћеш с ње свих дана свог живота.

24. Трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље пољско.

25. У “зноју лица свог јешћеш хлеб свој, док се не вратиш у земљу – јер ћеш сигурно умрети – јер од ње си узет: јер си ^бпрах, и у прах ћеш се вратити.

26. И Адам назва своју жену именом Ева, јер је мајка свих живих; јер тако ја, Господ Бог, назвах прву од свих жена, а њих је “пуно.

27. Адаму, и жени његовој, начиних, ја Господ Бог, одећу од коже и “обукох их.

28. И ја, Господ Бог, рекох свом Јединорођенцу: Гле, “човек поста као један од нас ^бзнајући добро и зло; а сада да не би испружио руку своју и “узео од ^здрвета живота, и јео и живео довека,

29. Стога ћу га ја, Господ Бог, истерати из “Еденског врта, да обрађује земљу од које је узет;

30. Јер као што ја, Господ Бог, живим, баш тако “речи моје не могу бити празне, јер како излазе из уста мојих, морају се испунити.

31. Тако ја истерах човека, и поставих источно од Еденског врта, “херувиме и пламени мач,

који се окреташе у сваком смеру да би чували пут ка дрвету живота.

32. (И ово су речи које говорах слуги свом Мојсију, а оне су истините и по мојој вољи; и говорих их теби. Гледај да их не показујеш никоме, док ти ја не заповедим, осим онима који верују. Амен.)

ПОГЛАВЉЕ 5.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Адам и Ева рађају децу – Адам њриноси жриву и служи Богу – Рођени су Кајин и Авел – Кајин се буну, љуби Соџону више него Бога, и њосијаје Проџаси – Убисиво и оџакоси се шире – Јеванђеље се џроџоведа оџ џочешка.

И догоди се да након што их ја, Господ Бог, истерах, Адам поче да обрађује земљу, и да има “власт над свим зверадима пољским, и да једе хлеб свој у зноју са чела свог, како сам му ја Господ заповедио. А и Ева, жена његова, беше радила с њим.

2. И Адам је познавао жену своју, и она му “роди синове и ^бкћери, и они почеше да се “множе и да попуњавају земљу.

25а Пос 3:17–19.
всп Пад Адама и Еве.
б Пос 2:7;
Мојсије 6:59;
Авр 5:7.
26а Мојсије 1:34; 6:9.
27а всп Скромност.
28а Пос 3:22.
всп Човек, људи –
Човек, могућност да

постане као Небески
Отац.
б всп Знање.
в Алма 42:4–5.
џ Пос 2:9;
1 Не 11:25;
Мојсије 3:9.
всп Дрво живота.
29а всп Еден.
30а 1 Цар 8:56;

УиЗ 1:38.
31а Алма 42:3.
всп Херувими.
5 1а Мојсије 2:26.
2а Пос 5:4.
б УиЗ 138:39.
в Пос 1:28;
Мојсије 2:28.

3. И од тада па надаље, синови и ^акћери Адамови почеше да се деле у земљи по двоје, и да обрађују земљу, и да чувају стада, и њима се такође родише синови и кћери.

4. И Адам и Ева, жена његова, призиваху име Господње, и чуше глас Господњи на путу ка ^аЕденском врту, који им је говорио, а они Га не видеше; јер беху уклоњени из Његовог ^бприсуства.

5. И даде им заповести да се ^аклањају Господу Богу свом, и да приносе ^бпрвенце из стада својих, као принос Господу. И Адам беше ^апослушан заповестима Господњим.

6. И након много дана ^аанђео се Господњи указа Адаму, говорећи: Зашто приносиш ^бжртве Господу? А Адам му одговори: Не знам, осим што ми је Господ заповедио.

7. А онда анђео прозбори, говорећи: Ово је ^аслика ^бжртве Јединорођенца Очевог, који је пун ^аблагодати и истине.

8. Стога, све што будеш чинио

чинићеш у ^аиме Сина, и ^бпокајаћеш се и ^апризиваћеш Бога у име Сина заувек.

9. И тога дана ^аСвети Дух сиђе на Адама, који сведочи о Оцу и Сину, говорећи: Ја сам ^аЈединорођенац Очевог од почетка, од сада па надаље и заувек, како би ти, који си ^апао могао да будеш ^зоткупљен, као и сав људски род, и то сви они који зажеле.

10. И тога дана Адам благослови Бога и беше ^аиспуњен, и поче да ^бпрориче о свим породицама са земље, говорећи: Благословено да је име Божје, јер због свог преступа очи ми се отворише, и у овом животу ћу имати ^арадости, и опет ћу у ^зтелу видети Бога.

11. И ^аЕва, жена његова, чу све ово и беше радосна, говорећи: Да не беше нашег преступа никада не бисмо имали ^бпотомство, и никада не бисмо познавали добро и зло, и радост откупљења нашега, и вечни живот који Бог даје свима послушнима.

12. И Адам и Ева благословише

3а Мојсије 5:28.

4а ^{всп} Еден.

б Алма 42:9.

5а ^{всп} Клањати се.

б Изл 13:12–13;

Бр 18:17;

Мос 2:3.

^{всп} Прворођенац.

в ^{всп} Послушност, послушан, послушати.

6а ^{всп} Анђели.

б ^{всп} Жртва.

7а ^{всп} Исус Христ – Обележја и симболи Христови.

б Алма 34:10–15.

^{всп} Крв.

в Мојсије 1:6, 32.

^{всп} Благодат.

8а 2 Не 31:21.

б Мојсије 6:57.

^{всп} Покајати се, покајање.

в ^{всп} Молитва.

9а ^{всп} Свети Дух.

б ^{всп} Исус Христ;

Јединородни.

в ^{всп} Пад Адама и Еве;

Смрт, духовна.

з Мос 27:24–26;

УиЗ 93:38;

ЧВ 1:3.

^{всп} Откупити, откупљен, откупљење;

План откупљења.

10а ^{всп} Поново рођен,

рођен од Бога.

б УиЗ 107:41–56.

^{всп} Пророштво,

прорицати.

в ^{всп} Радост.

з Јов 19:26;

2 Не 9:4.

11а ^{всп} Ева.

б 2 Не 2:22–23.

име Божје, и све ^аобзнанише својим синовима и кћерима.

13. И ^аСотона дође међу њих, говорећи: И ја сам син Божји; и заповеди им, говорећи: Не ^бверујте у то; и они не повероваше, и ^аљубљаху Сотону више него Бога. И од тада па надаље људи почеше бити ^зтелесни, чулни и ђаволски.

14. И Господ Бог позва ^аСветим Духом људе свугде и заповеди им да се покају;

15. И сви они који су ^аповеровали у Сина, и покајали се за своје грехе, биће ^бспашени, а сви они који нису поверовали и нису се покајали, биће ^апроклетети; и речи изађоше из уста Божјих као чврст проглас; стога се морају испунити.

16. И Адам и Ева, жена његова, не престадоше да призивају Бога. И Адам позна жену своју, а она затрудне и роди ^аКајина, и рече: Добих мушко од Господа; стога он неће одбацити речи Његове. Али гле, Кајин не послуша, говорећи: Ко је Господ да бих га познавао?

17. А она опет затрудне и роди његовог брата ^аАвеља. И Авељ ^бпослуша глас Господњи. И Авељ беше чувар оваца, а Кајин беше земљорадник.

18. И Кајин ^аљубљаше Сотону више него Бога. И Сотона му заповеди, говорећи: ^бНачини принос Господу.

19. И после неког времена догоди се да Кајин принесе плодове са земље као принос Господу.

20. А Авељ, такође принесе од првенаца из стада свога, и то од претилине њихове. И Господ исказа поштовање према Авељу, и према ^априносу његовом;

21. Али према Кајину, и према ^априносу његовом, не исказа поштовање. Сотона је ово знао и беше му угодно. И Кајин се веома разгневи, а лице његово се промени.

22. И Господ рече Кајину: Зашто си гневан? Зашто се твоје лице промени?

23. Чиниш ли добро, бићеш ^априхваћен. А не чиниш ли добро, грех лежи пред вратима, и Сотона жели да те поседује; и ако не послушаш заповести моје, предаћу те, и биће ти према жељи његовој. И владаћеш над њим;

24. Јер од сада па надаље бићеш отац лажних његових; зваћеш се ^аПропаст; јер ти беше и пре света.

25. И говориће се у времену

12а Понз 4:9.

13а всп Ђаво.

б всп Невера.

в Мојсије 6:15.

з всп Природан човек; Телесан.

14а Јн 14:16–18, 26.

15а всп Веровање,

веровати.

б всп Спасење.

в УиЗ 42:60.

всп Проклетство.

16а Пос 4:1–2.

всп Кајин.

17а всп Авељ.

б Јев 11:4.

18а УиЗ 10:20–21.

б УиЗ 132:8–11.

20а всп Жртва;

Принос.

21а Пос 4:3–7.

23а Пос 4:7;

УиЗ 52:15; 97:8.

24а всп Синови пропасти.

које долази – да ове “одвратности дођоше од Кајина; јер је он одбио већи савет који је дошао од Бога; и ово је проклетство које ћу ставити на тебе, сем уколико се не покајеш.

26. А Кајин беше гневан, и не слушаше више глас Господа, нити Авеља, брата свога, који ходаше у светости пред Господом.

27. И Адам и жена његова туговаше пред Господом, због Кајина и браће његове.

28. И догоди се да Кајин узе једну од кћери браће своје за жену, и они “љубљаху Сотону више него Бога.

29. И Сотона рече Кајину: Закуни ми се грлом својим, а ако то кажеш умрећеш; и учини да се браћа твоја закуну главама својим, и живим Богом, да то неће рећи, јер ако то кажу, сигурно ће умрети; а ово да твој отац не зна; и овог дана предаћу брата твога Авеља у руке твоје.

30. И Сотона се закле Кајину да ће чинити према заповестима његовим. И све ово беше учињено у тајности.

31. И Кајин рече: Уистину сам Махан, господар ове велике тајне, да могу “убијати и стицати. Стога је Кајин прозван господар ^бМахан, и ликован је у својој opakости.

32. И Кајин је отишао у поље,

и причао с Авељом, братом својим. И догоди се да док беху у пољу, Кајин устаде против Авеља, брата свога, и погуби га.

33. И Кајин “ликоваше због онога што је учинио, говорећи: Слободан сам; засигурно стада брата мога ће пасти у руке моје.

34. А Господ рече Кајину: Где је Авељ, брат твој? И он рече: Не знам. Јесам ли ја “чувар брата свога?

35. И Господ рече: Шта си учињено? Глас крви брата твога вапи к мени са земље.

36. И сада ћеш бити проклет од стране земље која отвори уста своја да прими крв брата твога из твоје руке.

37. Када обрађујеш земљу неће ти надаље рађати у снази својој. Бићеш “прогнаник и скитница на земљи.

38. А Кајин рече Господу: Сотона ме “искуша због стада брата мога. А такође бејаш гневан јер си његов принос прихватио а не мој; казна моја је већа него што могу поднети.

39. Гле, ти ме протера овога дана од лица Господњег, и од лица твога ја ћу бити скривен; и бићу прогнаник и скитница на земљи; и догодиће се, да ће ме они који ме нађу погубити, због безакоња мојих, јер она нису скривена од Господа.

40. И ја Господ му рекох: Ко

25а Хел 6:26–28.

28а Мојсије 5:13.

31а всп Убиство.

б ти „Ум,“ „уништитељ,“ и „велики“ су

очита могућа значења корена речи „Махан.“

33а всп Охолост; Световност.

34а Пос 4:9.

37а Пос 4:11–12.

38а всп Жудети;

Искушати, искушење.

год те погуби, освета ће се на њему умножити седмоструко. И ја Господ поставих “белег на Кајина, да га они који га буду нашли не би убили.

41. И Кајин беше уклоњен из “присутства Господњег, и са женом својом и многим од браће своје борављаше у земљи наидској, на истоку од Едена.

42. И Кајин позна жену своју, а она затрудне и роди Еноха, и њему се родише много синова и кћери. И он изгради град, и надену име “граду по имену сина свога, Еноха.

43. А Еноху се роди Гаидад, и други синови и кћери. А Гаидаду се роди Малелеил, и други синови и кћери. А Малелеилу се роди Матусал, и други синови и кћери. А Матусалу се роди Ламех.

44. А Ламех узе за себе две жене; име прве беше Ада, а име друге Села.

45. И Ада роди Јовила, он беше отац оних који бораве под шаторима, а они беху чувари стоке; и име брата његовог беше Јувал, који беше отац свих оних који су гудачи и свирачи.

46. А Села, и она роди Товела Кајина, учитеља свих мајстора за месинг и гвожђе. А сестра Товела Кајина се зваше Ноема.

47. И Ламех рече женама својим, Ади и Сели: Послушајте глас мој, ви жене Ламехове, послушајте говор мој; убих човека на рану своју, и младића на бол своју.

48. Ако ће Кајин бити осветен седам пута, Ламех ће заиста бити “седамдесет седам пута;

49. Јер Ламех уђе у “завет са Сотонам, попут Кајина, где постаде господар Махан, господар те велике тајне коју је Сотона дао Кајину; а Гаидад, син Енохов, знајући њихову тајну, почео је да је открива синовима Адамовим;

50. Стога Ламех, јер беше гневан, погуби га, не на исти начин као Кајин свог брата Авеља, ради стицања нечега, већ га погуби ради заклетве.

51. Јер, од дана Кајинових, постојао је “тајни савез, и њихова дела беху у тами, и свако од њих је познавао брата свога.

52. Стога Господ прокле Ламеха, и дом његов, и све оне који се заветоваше Сотони; јер не држаху заповести Бојје, а то не беше угодно Богу, и он им не служаше, а дела њихова беху одвратности, и почеше да се шире међу свим “синовима човечјим. И то се дешавало међу синовима човечјим.

53. А међу кћерима човечјим

40a Пос 4:15.

41a Мојсије 6:49.

42a ти Постојао је човек по имену Енох по Кајиновој лози, и град са тим именом међу његовим народом. Не мешати ово са Енохом

по праведној лози Сетовој и са његовим градом, Сионом, такође званим „Град Енохов.“

48a ти Ламех се хвалио да ће Сотона учинити више за њега него

што је учинио за Кајина. Повод за његову тврдњу се налази у стиховима 49 и 50.

Пос 4:24.

49a всп Заклетва.

51a всп Тајни савези.

52a Мојсије 8:14–15.

о овоме не беше говорено, јер је Ламех изговорио тајну женама својим, а оне су се побуниле против њега, и прогласиле ово свугде, и нису имале самилости;

54. Стога Ламех беше презрен, и избачен, и није долазио међу синове човечје, да га не би убили.

55. И тако дела ^атаме почеше да преовладавају међу свим синовима човечјим.

56. И Бог прокле земљу тешким проклетством, и расрди се на опаке, на све синове човечје које је створио;

57. Јер они не хтедоше да слушају глас Његов, нити да верују у ^аЈединородног Сина Његовог, и то у Онога за кога је прогласио да ће доћи у зениту времена, који је припремљен још пре постанка света.

58. И тако је ^јеванђеље почело да се проповеда, од почетка, бивајући проглашавано од стране светих ^банђела послатих из присуства Божјег, и сопственим гласом Његовим, и ^одаром Светога Духа.

59. И тако све ово беше потврђено Адаму, светим обредом, и јеванђеље се проповедало, и проглас је послат, да оно треба да је у свету, све до краја његовог; и тако беше. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

(од новембра до децембра 1830. год.)

Адамово семе води књижу сећања – Његово љубавно пошомство љубови – Бој се објављује Еноху – Енох љубови јеванђеље – План сјасења је ошкривен Адаму – Он се крстио и љубио свешћеноство.

И ^аАдам послуша глас Господњи, и позва своје синове да се покају.

2. И Адам опет позна жену своју, и она роди сина, а он му надену име ^аСит. И Адам прослави име Божје; јер рече: Бог ми даде друго семе, уместо Авеља, кога Кајин погуби.

3. И Бог се откри Ситу, и он се не побуну, већ понуди прихватљиву ^ажртву, као и његов брат Авељ. А и њему се роди син, и надену му име Енос.

4. А онда они почеше да ^апризивају име Господње, а Господ их благослови;

5. И вођена је ^ккњига сећања, у којој је бележено, на језику Адамовом, јер онима који призиваше Бога беше дато да пишу по духу ^бнадахнућа.

6. И они су поучавали своју децу да читају и пишу, и имали су језик који је чист и неукљан.

7. А сад, ово исто ^асвешћеноство,

55а *всп* Опак, опакост; Тама, духовна.

57а *всп* Исус Христ.

58а *всп* Јеванђеље.

^б *Алма* 12:28–30; *Моро* 7:25, 29–31. *всп* Анђели.

^в *всп* Дар Светога Духа.

6 1а *всп* Адам.

2а *Пос* 4:25.

всп Сит.

3а *всп* Жртва.

4а *Пос* 4:26.

всп Молитва.

5а *Авр* 1:28, 31.

всп Књига сећања.

^б *всп* Надахнуће, надахнути.

7а *всп* Свешћеноство.

које беше од почетка, биће и на крају света.

8. Сада, ово пророштво је Адам изрекао, како беше подстакнут ^аСветим Духом, и вођено је ^бродословље о ^вдеци Божјој. И ово беше ^гкњига поколења Адамових, која говори: У дану када Бог створи човека, на слику Божју га начини;

9. По ^аобличју сопственог тела свог, мушко и женско, створи ^бих, и благослови их, и надену им ^виме Адам, у дану када беху створени и беху постали живе ^гдуше у земљи, у ^дподножју Божјем.

10. И ^аАдам поживе сто тридесет година, и роди му се син на слику његову, по сопственом ^бобличју његовом, и надену му име Сит.

11. А дана Адамових, након што му се роди Сит, беше осам стотина година, и родише му се многи синови и кћери;

12. А сви дани које је Адам проживео беху девет стотина и тридесет година, и он умре.

13. Сит поживе сто пет година, и роди му се Енос, и прорицаше у свим данима својим, и поучаваше сина свога Еноса путевима Божјим; стога Енос прорицаше такође.

14. А Сит поживе, након што

му се роди Енос, осам стотина и седам година, и родише му се многи синови и кћери.

15. И деца човечја беху бројна на свом лицу земље. А у тим данима Сотона имаше велику ^авласт над људима, и бесњаше у њиховим срцима; и од тада па надаље стигоше ратови и крвопролића; а рука човечја беше против сопственог брата, сејући смрт, због ^бтајних дела, тражећи моћ.

16. Сви дани Ситови беху девет стотина и дванаест година, и он умре.

17. И Енос поживе деведесет година, и роди му се ^аКајинан. А Енос и остатак народа Божјег изађе из земље која се звала Шулон, и борављаху у земљи обећања, коју он назваше по свом сину, коме је наденуо име Кајинан.

18. И Енос поживе, након што му се роди Кајинан, осам стотина и петнаест година, и роди му се много синова и кћери. И сви дани Еносови беху девет стотина и пет година, и он умре.

19. И Кајинан поживе седамдесет година, и роди му се Малелеил; а Кајинан поживе након што му се роди Малелеил осам стотина и четрдесет година, и родише му се синови и кћери.

8а 2 Пет 1:21.

б всп Родословље.

в всп Синови и кћери Божје.

г Пос 5:1.

9а Пос 1:26–28;

Мојсије 2:26–29;

Авр 4:26–31.

б всп Човек, људи.

в Мојсије 1:34; 4:26.

г всп Душа.

д Авр 2:7.

10а Уи3 107:41–56.

б Пос 5:3;

Уи3 107:42–43; 138:40.

15а Мојсије 5:13.

б всп Тајни савези.

17а Пос 5:10–14;

Уи3 107:45, 53.

И сви дани Кајинанови беху девет стотина и десет година, и он умре.

20. И Малелеил поживе шездесет и пет година, и роди му се Јаред; а Малелеил поживе, након што му се роди Јаред, осам стотина и тридесет година, и родише му се синови и кћери. И сви дани Малелеилови беху осам стотина и деведесет пет година, и он умре.

21. И Јаред поживе стотину и шездесет две године, и роди му се ^аЕнох; а Јаред поживе, након што му се роди Енох, осам стотина година, и родише му се синови и кћери. И Јаред поучаваше Еноха свим путевима Божјим.

22. И ово је родословље синова Адамових, а он беше ^асин Божји, са ким Бог, лично, разговараше.

23. И они беху ^апроповедници праведности, и говораху и ^бпририцаху, и позиваху све људе, свугде, да се ^апокају; и ^ввери су се поучавала деца човечја.

24. И догоди се да сви дани Јаредови беху девет стотина и шездесет две године, и он умре.

25. И Енох поживе шездесет пет година, и роди му се ^аМатусал.

26. И догоди се да Енох путоваше по земљи, међу народом; и док путоваше, Дух Божји сиђе са неба, и остаде на њему.

27. И зачу глас са неба, како говори: Еноше, сине мој, приричи овом народу, и реци им – Покајте се, јер овако говори Господ: ^аСрдит сам на овај народ, и жестока срџба моја се распали против њих; јер срца њихова отврднуше, а ^буши њихове отупеше да чују и очи њихове ^ане могу подаље да виде;

28. И сва ова поколења, чак од дана када их створих, ^аходаше странпутицом, и порицаше ме, и тражаху сопствене савете у тами; и у својој одвратности смислише убиство, и не држаху заповести, које дадох оцу њиховом, Адаму.

29. Стога, они се заклеше и по својим ^азаклетвама навукоше на себе смрт; и припремих ^бпакао за њих, ако се не покају;

30. И ово је проглас, који послах устима својим на почетку света, од постанка његовог, и устима слугу својих, очева ваших, то прогласих, баш као што ће се послати у свет, све до крајева његових.

31. И када Енох чу ове речи, пови се до земље пред Господом, и прозбори с Господом го-

21 *а* Пос 5:18–24;
Мојсије 7:69; 8:1–2.
всп Енох.

22 *а* Лк 3:38.

23 *а* всп Пророк.

б всп Пророштво,
пририцати.

а всп Покајати се,
покајање.

б всп Вера.

25 *а* всп Матусал.

27 *а* УиЗ 63:32.

б Мт 13:15;
2 Не 9:31;

Мос 26:28;

УиЗ 1:2, 11, 14.

а Алма 10:25; 14:6.

28 *а* всп Побуна.

29 *а* всп Заклетва.

б всп Пакао.

ворећи: Зашто нађох наклоност у очима твојим, а ипак сам младих, и сви ме људи мрзе; јер сам “спор у говору; зашто сам слуга твој?”

32. И Господ рече Еноху: Пођи и чини оно што сам ти заповедио, и нико те неће избости. Отвори “уста своја, и испуниће се, и даћу ти оно што ћеш изустити, јер је свако тело у рукама мојим, и учинићу како будем сматрао да је добро.

33. Реци овом народу: “Одаберите овај дан да служите Господу Богу који вас створи.

34. Гле, Дух мој је на теби, стога ћу све речи твоје оправдати; и “горе ће побећи пред тобом, и “реке ће скренути са свог пута; и остаћеш у мени, и ја у теби; зато “ходај са мном.

35. И Господ говораше Еноху, и рече му: Намажи очи своје глином, и опери их, и видећеш. И он учини тако.

36. И он виде “духове које Бог створи; а виде и све оно што није било видљиво “природним оком; и од тада па надаље раширило се казивање по земљи: Бог је подигао “видеоца свом народу.

37. И догоди се да Енох пође по земљи, међу народом, стојећи на брежуљцима и узвишењима, и викаше снажним

гласом, сведочећи против дела њихових; и сви беху “увређени због њега.

38. И они дођоше да га чују, на узвишењима, говорећи чуварима шатора: Останите овде и чувајте шаторе, док ми одемо тамо да видимо видеоца, јер он прориче, и нешто је чудно у земљи; дивљи човек дође међу нас.

39. И догоди се да када га чуше, нико не положи руке на њега; јер се страх усади у све оне који га чуше; јер он ходаше с Богом.

40. И дође тамо к њему човек, чије име беше Махија, и рече му: Реци нам јасно ко си ти, и одакле долазиш?

41. А он му рече: Изађох из земље Кајинан, земље очева мојих, земље праведности све до данас. И мој отац ме поучи свим путевима Божјим.

42. И догоди се, док путовах из земље Кајинан, источном обалом, имадох виђење; и гле, видех небо, и Господ говораше са мном, и даде ми заповест; стога, у ту сврху, да бих одржао заповест, износим ове речи.

43. И Енох настави свој говор, говорећи: Господ који са мном говораше, управо је Он Бог неба, и Он је Бог мој, и Бог ваш, а ви сте браћа моја, и зашто сами себе “саветујете, а поричете Бога небеског?

31а Изл 4:10–16;
Јер 1:6–9.

32а Уиз 24:5–6; 60:2.

33а всп Слобода избора.

34а Мт 17:20.

б Мојсије 7:13.

в Пос 5:24;

Мојсије 7:69.

всп Ходати, ходати
са Богом.

36а всп Духовно
стварање.

б Мојсије 1:11.

в всп Виделац.

37а 1 Не 16:1–3.

43а ПСол 1:24–33;
Уиз 56:14–15.

44. Небеса Он створи; ^бземља је ^бподножје Његово; и темељ њен је Његов. Гле, Он га положи, и војску човечју Он доведе на лице њено.

45. И смрт дође очевима нашим; ипак, познајемо их, и не можемо их порећи, а чак и првога од свих познајемо, и то Адама.

46. Јер књигу ^асећања водисмо међу нама, према узорку датом прстом Божјим; а дата је на нашем језику.

47. И како Енох говораше речи Божје, народ дрхташе, и ни не могаше стајати у присуству његовом.

48. И рече им: Зато што Адам ^ападе, ми јесмо; и падом његовим дође ^бсмрт; а ми смо постали судеоници беде и јада.

49. Гле, Сотона дође међу децу човечју, и ^аискушаваше их да му се клањају; и људи посташе ^бтелесни, ^вчулни и ^гђаволски, и ^дуклоњени из присуства Божјег.

50. Али Бог обзнани очевима нашим да сви људи морају да се покају.

51. И позва оца нашега Адама сопственим гласом, говорећи: Ја

сам Бог; ја створих свет, и ^аљуде ^бпре него што беху у телу.

52. А такође му рече: Ако се окренеш мени, и послушаш глас мој, и поверујеш, и покајеш се за све преступе своје, и ^акрстиш се, и то водом, у име Јединородног Сина мога, који је пун ^бблагодати и истине, који је ^вИсус Христ, једино ^гиме које ће бити дато под небом, по коме ће ^дспасење доћи деци човечјој, примићеш дар Светога Духа, иштући све у Његово име, и што год будеш искао, даће ти се.

53. И отац наш Адам прозбори Господу, и рече: Зашто се људи морају покајати и крстити у води? А Господ рече Адаму: Гле, ^аопростих ти преступ твој у Еденском врту.

54. Одатле пође казивање међу народом, да је ^аСин Божји извршио ^бпомирење за изворну кривицу, при чему греси родитеља не могу да падну на главе ^вдеце, јер су чиста од постанка света.

55. А Господ прозбори Адаму, говорећи: С обзиром да су деца твоја зачета у свету греха, када крену да одрастају, ^агрех се зачиње у њиховим срцима, и они

44а Понз 10:14.

б Авр 2:7.

46а всп Књига сећања.

48а 2 Не 2:25.

всп Пад Адама и Еве.

б всп Смрт, физичка.

49а Мојсије 1:12.

всп Искушати,

искушење.

б Мос 16:3–4;

Мојсије 5:13.

всп Телесан.

в всп Чулан, чулност.

з всп Смрт, духовна.

51а всп Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.

б всп Духовно стварање.

52а 3 Не 11:23–26.

всп Крштење,

крстити.

б всп Благодат.

в всп Исус Христ.

з Дела 4:12;

2 Не 31:21.

г всп Спасење.

53а всп Опростити.

54а всп Исус Христ.

б всп Помирити,

помирење.

в Мос 3:16.

55а всп Грех.

кушају ^бторчину, како би знали да цене добро.

56. И дато им је да разликују добро од зла; стога они ^аделују сами по себи, и дадох ти још један закон и заповест.

57. Стога поучавај томе децу своју, да се сви људи, свугде, морају ^апокајати, јер никако другачије не би могли да баштине царство Божје, јер ништа ^бнечисто не може ^аборавити тамо, или боравити у Његовом присуству; јер, по језику Адамовом, ^зЧовек Светости је име Његово, и име Јединорођенца Његовог је ^гСин Човечји, и то Исус Христ, праведни ^дСудија, који ће доћи у земљу времена.

58. Зато, дајем ти заповест, да поучаваш о овоме ^адецу своју слободно, говорећи:

59. Да због преступа долази пад, а тај пад доноси смрт, и како се родисте у свету водом, и крвљу, и ^адухом, које ја створих, и тако од ^бпраха поста жива душа, баш тако морате се ^ародити поново у царству небеском, ^зводом, и Духом, и очистити се крвљу, и то крвљу Јединорођенца

мога; да бисте били посвећени од свакога греха, и ^гуживали у ^дречима вечног живота у овом свету, и у вечној животи у свету који ће доћи, и то у бесмртној ^еслави;

60. Јер ^аводом ви извршавате заповест; Духом сте ^боправдани, а ^вкрвљу сте ^зпосвећени;

61. Зато вам је дато да остане с вама запис с неба, ^аУтеши-тељ, оно што је мирољубиво у бесмртној слави, истина у свему, оно што све оживљава, што све чини живим, оно што све познаје и има сву моћ према мудрости, милости, истини, правди и суду.

62. А сада, где, кажем ти: Ово је ^аплан спасења за све људе, преко крви ^бЈединорођенца мога, који ће доћи у земљу времена.

63. И где, све има себи слично, и све је створено и начињено да ^асведочи о мени, и оно што је временско, и оно што је духовно; оно што је на небесима горе, и оно што је на земљи, и оно што је у земљи, и оно што је под земљом, и горе и доле: све сведочи о мени.

55 ^б Уи3 29:39.

всп Недаћа.

56 ^а 2 Не 2:26–27;

Хел 14:29–30.

всп Слобода избора.

57 ^а 1 Кор 6:9–10.

всп Покајати се,

покајање.

^б 1 Не 10:21.

всп Чисти и нечисти.

^в Пс 24:3–4;

1 Не 15:33–36;

Морм 7:7;

Уи3 76:50–62.

^з Мојсије 7:35.

всп Човек Светости.

^г всп Син Човечји.

^д всп Исус Христ –

Судија;

Правда.

58 ^а всп Дете, деца.

59 ^а 1 Јн 5:8.

^б Пос 2:7;

Мојсије 4:25;

Авр 5:7.

^в всп Поново рођен, ро-

ђен од Бога.

^з всп Крштење, кр-

стити.

^г 2 Не 4:15–16;

Алма 32:28.

^ђ Јн 6:68.

^е всп Целестијална

слава.

60 ^а Моро 8:25.

^б всп Оправдање,

оправдати.

^в всп Крв.

^з всп Посвећење.

61 ^а всп Свети Дух.

62 ^а всп План откупљења.

^б всп Јединородни.

63 ^а Алма 30:44;

Уи3 88:45–47.

64. И догоди се, да када Бог говораше с Адамом, оцем нашим, Адам завапи Господу, и беше понешен ^аДухом Господњим, и беше спуштен у воду, и беше положен под ^бводу, и беше изнешен из воде.

65. И тако он беше крштен, и Дух Божји сиђе на њега, и тако беше ^арођен Духом, и постаде оживљен у ^бунутрашњем човеку.

66. И он чу глас са неба, како говори: ^аКрштен си огњем, и Светим Духом. Ово је ^бзапис о Оцу, и Сину, од сада па надаље и заувек;

67. И ти си по ^ареду онога који је без почетка дана и краја година, од све вечности до све вечности.

68. Гле, ти си ^аједно у мени, син Божји; и тако сви могу постати ^бсинови моји. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 7.

(децембар 1830. год.)

Енох поучава, води народ, и помера горе – Усиосиављен је град Сион – Енох предвиђа долазак Сина Човечејџ, Њежову помирбену жриву и васкрсење свеицаца – Предвиђа и обнову, сакуиљање, Друђи долазак и повраћање Сиона.

И догоди се да Енох настави своје казивање, говорећи: Гле, наш отац Адам је учио о овоме, и многи повероваше и посташе ^асинови Божји, а многи не повероваше, и пропадоше у својим гресима, и ишчекују у ^бстраху, и муци, да се жестоко негодовање Божјег гнева излије на њих.

2. И од тада па надаље Енох поче да прориче, говорећи народу: Док сам путовао, и стајао на месту Махуца, и вапио ка Господу, стигао је глас са неба, говорећи – Окрени се и иди на гору Симеун.

3. И догоди се да се окренух и одох на гору и док стајех на гори видех небеса отворена, и бејех оденут ^аславом;

4. И видех Господа, и Он стајаше пред лицем мојим, и говораше са мном, баш као што човек говори с човеком, ^алицем у лице, и рече ми: ^бПогледај, и ја ћу ти показати свет током многих поколења.

5. И догоди се да погледах у долину Шум, и гле, великог ли народа који борављаше под шаторима, који беху народ Шум.

6. И опет ми Господ рече: Погледај; и ја погледах према северу, и видех народ Ханан, који борављаше под шаторима.

64a вcп Свети Дух.

б вcп Крштење, крстити.

65a вcп Поново рођен, рођен од Бога.

б Мос 27:25; Алма 5:12–15.

66a УиЗ 19:31.

вcп Дар Светог Духа.

б 2 Не 31:17–18;

3 Не 28:11.

67a вcп Мелхиседеково свештенство.

68a 1 Јн 3:1–3;

УиЗ 35:2;

б Јн 1:12;

УиЗ 34:3.

вcп Синови и кћери

Божје.

7 1a вcп Синови и кћери Божје.

б Алма 40:11–14.

3a вcп Преображење.

4a Пос 32:30;

Понз 5:4;

Мојсије 1:2, 11, 31.

б Мојсије 1:4.

7. И Господ ми рече: Проричи; и ја прорицах, говорећи: Погледај народ ханански, који је бројан, поћи ће у битку против народа Шумовог, и побиће их тако да ће потпуно бити уништени; и народ ханански ће се раширити по земљи, а земља ће бити јалова и неплодна, и ни један други народ неће боравити тамо сем народа хананског;

8. Јер гле, Господ ће проклети земљу великом врућином, и неплодност њена ће се пружати заувек, и беше ^ацрнила које се спустило на сву децу хананску, тако да беху презрени међу свим народима.

9. И догоди се да ми Господ рече: Погледај, и ја погледах, и видех земљу Шаронову, и земљу Енохову, и земљу Омнерову, и земљу Хенијеву, и земљу Шемову, и земљу Ханерову, и земљу Хананихину, и све становнике њихове;

10. И Господ ми рече: Иди овом народу, и реци му – “Покајте се, да не бих дошао и ударио их проклетством, а они умрли.

11. И даде ми заповест да ^акрстим у име Оца, и Сина, који је пун ^бблагодати и истине, и ^вСветог Духа, који сведочи о Оцу и Сину.

12. И догоди се да Енох настави да позива сав народ да се покаје, осим народа хананског.

13. И тако велика беше ^авера Енохова да он вођаше народ Божји, и непријатељи њихови пођоше у битку против њих, и он говораше реч Господњу, а земља дрхташе, и горе ^бпобегоше, и то по заповести његовој; и ^вреке вода скренуше с пута њиховог; и рика лавова се чу из дивљине, и сви народи се бојаху силно, тако ^змоћна беше реч Енохова, и тако велика беше моћ језика коју му Бог даде.

14. Такође се појави земља из дубина морских, и код непријатеља завлада тако велики страх од народа Божјег да побегоше и стајаху подаље и одоше на земљу која се појавила из дубина морских.

15. А и ^агоростаси са земље стајаху подаље; и паде проклетство на све народе који се бораху против Бога;

16. И од тада па надаље беше ратова и крвопролића међу њима; али Господ дође и пребиваше са народом својим, и они пребиваше у праведности.

17. ^аСтрах Господњи беше међу свим народима, тако велика беше слава Господња, која беше на народу Његовом. И Господ ^бпосвети земљу, а они беху

8а 2 Не 26:33.

10а Мојсије 6:57.
всп Покајати се,
покајање.

11а всп Крштење,
крстити.

б всп Благодат.

в всп Свети Дух.

13а всп Вера.

б Мт 17:20.

в Мојсије 6:34.

з всп Моћ;

Свештенство.

15а Пос 6:4;

Мојсије 8:18.

17а Изл 23:27.

б 1 Дн 28:7-8;

1 Не 17:35.

благословени на горама и на узвишењима, и напредоваху.

18. И Господ назва свој народ “Сионом, јер беху ^бједног срца и једног ума, и пребиваху у праведности, и не беше сиромашних међу њима.

19. А Енох настави да проповеда у праведности народу Божјем. И догоди се у данима његовим да сагради град који је назван Град светости, и то Сион.

20. И догоди се да Енох разговараше с Господом; и рече Господу: Заиста ће “Сион пребивати у сигурности заувек. Али Господ рече Еноху: Сион благослових, али остатак народа проклех.

21. И догоди се да Господ показа Еноху све становнике земаљске; и он погледа, и виде да је Сион, током времена, “узет на небо. И Господ рече Еноху: Погледај моје вечно пребивалиште.

22. Енох такође виде остатак народа који беху синови Адамови; и они беху мешавина од сваког семена Адамовог сем семена Кајиновог, јер семе Кајиново беше “црно, и не имадоше места међу њима.

23. И након што је Сион узет на “небо, Енох ^бпогледа, и гле, ^всви народи земаљски беху пред њим;

24. И долажаше поколење за поколењем; а Енох беше на висини и “уздигнут, и у наручју Оца, и Сина Човечјег; и гле, моћ Сотонина беше на свом лицу земаљском.

25. И виде анђеле како силазе с неба; и чу снажан глас који говори: Јао, јао ће бити становницима земаљским.

26. И виде Сотону; а он имаде “ланац у својој руци, и прекри сво лице земаљско ^бтамом; и погледа горе и насмеја се, а “анђели се његови радоваху.

27. И Енох виде како су “анђели силазили са неба, носећи ^бсведочанство о Оцу и Сину; и Свети Дух сиђе на многе, и они беху моћима небеским узнесени у Сион.

28. И догоди се да Бог небески погледа на остатак народа, и заплака; и Енох посведочи о томе, говорећи: Како то да небеса плачу, и лију сузе своје као киша на горама?

29. И Енох рече Господу: Како то да “плачеш, с обзиром да си свет, и од све вечности до све вечности?

30. И кад би било могуће да неко изброји делове земље, да, милионе “земаља као што је ова, не би то био ни почетак

18а всп Сион.
 б Дела 4:32; Фил 2:1–4.
 всп Јединство.
 20а Мојсије 7:62–63.
 всп Нови Јерусалим.
 21а Мојсије 7:69.
 22а 2 Не 26:33.

23а всп Небо.
 б всп Виђење.
 в УиЗ 88:47;
 Мојсије 1:27–29.
 24а 2 Кор 12:1–4.
 26а Алма 12:10–11.
 б Иса 60:1–2.

в Јуда 1:6;
 УиЗ 29:36–37.
 27а всп Анђели.
 б всп Сведочанство.
 29а Иса 63:7–10.
 30а УиЗ 76:24;
 Мојсије 1:33.

броја ^бтворевина Твојих; и Твоје су завесе још увек раширене; и још увек си тамо, и груди Твоје су тамо; а исто тако си праведан, милостив и љубазан заувек;

31. И преузео си Сион у наручје своје, од свега што си створио, од све вечности до све вечности; и ништа друго сем ^амира, ^бправде, и ^вистине није станиште престола Твога; а милост ће ићи пред лицем Твојим и неће имати краја; како то да Ти плачеш?

32. Господ рече Еноху: Погледај ову браћу своју; они су дело ^аруку мојих, и дадох им ^бзнање, у дану када их створих; и у Еденском врту, дадох човеку његову ^вслободу избора;

33. И браћи твојој рекох, а и дадох им заповест, да ^аљубе један другог, и да изаберу мене, Оца свога; али гле, они су безосећајни, и мрзе крв сопствену;

34. А ^аогањ негодовања мога се распали против њих, и у љутилом незадовољству свом послаћу ^бпотоп на њих, јер се жестока срџба моја распалила против њих.

35. Гле, ја сам Бог; ^аЧовек Светости је име моје; Човек Савета

је име моје; и Бескрајан и Вечан је такође ^биме моје.

36. Стога, могу испружити руку своју и држати сва створења која сам начинио; и ^аоко моје их може прозрети, и међу свим делима руку мојих не беше тако велике ^бопакости као међу браћом твојом.

37. Али гле, греси њихови биће на главама очева њихових; Сотона ће им бити отац, и беда ће бити њихова судбина; и читава небеса ће плакати над њима, и то сва дела руку мојих; стога зар небеса не би требало да плачу, видевши да ће они да трпе?

38. Али гле, они у које су очи твоје упрте, изгинуће у потоцу; и гле, затворићу их; ^атамницу сам припремио за њих.

39. А ^аонај кога изабрах се заузимаше пред лицем мојим. Стога, трпи он за грехе њихове; до те мере да би се покајали у дан када се ^бИзабраник мој врати к мени, а до тог дана ће бити у ^вмуци;

40. Дакле, због тога ће небеса плакати, да, и свако дело руку мојих.

41. И догоди се да Господ говораше Еноху, и рече Еноху о свим делима деце човечје; стога

30 б ^{всп} Створити, стварање.

31 а ^{всп} Мир.

б ^{всп} Правда.

в ^{всп} Истина.

32 а Мојсије 1:4.

б ^{всп} Знање.

в ^{всп} Слобода избора.

33 а ^{всп} Љубав.

34 а Иса 30:27;

Наум 1:6;

УиЗ 35:14.

б ^{всп} Пос 7:4, 10;

Мојсије 8:17, 24.

^{всп} Потоп из Нојевог

времена.

35 а Мојсије 6:57.

б Мојсије 1:3.

36 а УиЗ 38:2; 88:41;

Мојсије 1:35–37.

б ^{всп} Пос 6:5–6;

Мојсије 8:22, 28–30.

38 а 1 Пет 3:18–20.

^{всп} Пакао.

39 а ти Спаситељ.

б Мојсије 4:2;

Авр 3:27.

^{всп} Исус Христ.

в ^{всп} Проклетство.

Енох знаде и виде opakост њихову, и беду њихову, и плакаше и пружаше руке своје, а ^а“срце му се рашири као вечност; и утроба му се испуни саосећањем; а сва вечност се протресе.

42. Енох такође виде ^а“Ноја, и ^б“породицу његову; да ће потомство свих синова Нојевих бити сачувано временским спасењем;

43. Стога Енох виде да Ноје сагради ^а“ковчег; и да се Господ на то осмехну, и све држаше у својој руци; али на остатак opakих дође потоп и подави их.

44. И како Енох виде ово, имаше горчину у души, и заплака над браћом својом, и рече небесима: ^а“Одбијам сваку утеху; али Господ рече Еноху: Уздигни срце своје, и буди весео; и погледај.

45. И догоди се да Енох погледа; и од Ноја наовамо виде све породице земаљске; и завапи Господу, говорећи: Када ће дан Господњи доћи? Када ће се крв Праведника пролити, како би они који плачу били ^а“посвећени и имали вечни живот?

46. И Господ рече: То ће бити у ^а“зениту времена, у данима opakости и освете.

47. И гле, Енох виде дан долашка Сина Човечјег, и то у телу, и душа његова се радоваше, говорећи: Праведник је уздигнут,

и ^а“Јагње је заклано од постанка света; и услед вере у наручју сам Оца мога, и гле, ^б“Сион је са мном.

48. И догоди се да Енох погледа на ^а“земљу; и зачу глас из утробе њене, који говори: Јао, јао мени, мајци човечјој; болна сам, уморна сам због opakости деце своје. Када ћу се ^б“одморити, и бити очишћена од ^а“прљавштине која се изнедрила из мене? Када ће ме мој Створитељ посветити, како бих се одморила, и како би праведност на неко време пребивала на мом лицу?

49. И када Енох чу да земља тугује, заплака и завапи Господу, говорећи: О Господе, зар нећеш имати самилости према земљи? Зар нећеш благословити децу Нојевоу?

50. И догоди се да Енох настави свој вапај Господу, говорећи: Молим те, о Господе, у име Јединорођенца Твога, и то Исуса Христа, да имаш милости према Ноју и семену његовом, како земља никада више не би била прекривена потопом.

51. А Господ му то не могаше ускратити, и заветова се с Енохом, и обавезаше му се заклетвом, да ће зауставити ^а“потопе; да ће се обраћати деци Нојевој;

41а Мос 28:3.
всп Самилост.

42а всп Ноје, библијски патријарх.

б Мојсије 8:12.

43а Пос 6:14–16;

Етер 6:7.

44а Пс 77:2; Етер 15:3.

45а всп Посвећење.

46а Мојсије 5:57.

47а всп Јагње Божје.

б Мојсије 7:21.

48а всп Земља – Чишћење земље.

б Мојсије 7:54, 58, 64.

в всп Нечистоћа, прљавштина.

51а Пс 104:6–9.

52. И посла непроменљиви проглас да ће се “остатак семена његовог увек налазити међу свим народима, док земља постоји;

53. И Господ рече: Благословен је онај преко чијег семена ће Месија доћи; јер рече – Ја сам “Месија, ^бЦар сионски, ^вСтена небеска, која је широка као вечност; они који улазе на врата и ^зуспињу се преко мене никада неће пасти; стога, благословени су они о којима говорим, јер ће изаћи с ^гпесмама вечне радости.

54. И догоди се да Енох завапи Господу, говорећи: Када Син Човечјег дође у телу, хоће ли се земља одморити? Молим ти се, покажи ми то.

55. А Господ рече Еноху: Погледај, и он погледа и виде “Сина Човечјег уздигнутог на ^бкрст, према обичају код људи;

56. И зачу снажан глас; и небеса беху прекривена; и сва створења Божја туговаху, и земља “застења, стене попуцаше, а свецѝ ^бусташе, и беху ^вкрунисани ^зздесна Сина Човечјег, крунама славе;

57. А сви они “духови који беху у ^бтамници изађоше, и стадоше

здесна Богу; а остатак беше држан у ланцима таме све до великог судњег дана.

58. И опет Енох заплака и завапи Господу, говорећи: Када ће се земља одморити?

59. И Енох виде Сина Човечјег како се успиње к Оцу; и призва Господа, говорећи: Зар нећеш поново доћи на земљу? С обзиром да си Бог, и ја Те познајем, и заклео си ми се, и заповедио ми да иштем у име Јединорођенца Твога, начинио си ме, и дао ми право на Твој престо, и то не по заслуги мојој, већ по благодати Твојој; стога, питам Те, зар нећеш поново доћи на земљу?

60. И Господ рече Еноху: Као што живим, баш тако ћу доћи у “последње дане, у дане опакости и освете, да испуним заклетву коју сам ти дао о деци Нојевој;

61. И доћи ће дан када ће се земља “одморити, али пре тог дана небеса ће се ^бпомрачити, и ^ввео таме ће прекрити земљу; и небеса ће се протрести, и земља такође; и биће великог страдања међу децом човечјом, али ћу ја ^ззаштитити свој народ;

62. И “праведност ћу послати са неба; и ^бистину ћу послати

52а Мојсије 8:2.

53а всп Месија.

б Мт 2:2;

2 Не 10:14;

Алма 5:50;

УиЗ 128:22.

в Пс 71:3; 78:35;

Хел 5:12.

всп Стена.

з 2 Не 31:19–20.

г всп Музика.

55а всп Син Човечјег.

б 3 Не 27:14.

всп Распеће.

56а Мт 27:45, 50–51.

б всп Васкрсење.

в всп Круна;

Узвишење.

з Мт 25:34.

57а всп Дух.

б УиЗ 76:71–74; 88:99.

60а всп Последњи дани.

61а всп Земља – Коначно

стање земље.

б УиЗ 38:11–12; 112:23.

в всп Вео.

з 1 Не 22:15–22;

2 Не 30:10.

62а Пс 85:11.

всп Обнова јеванђеља.

б всп Мормонова

књига.

из ^зземље, да ^зпосведоче о Јединорођенцу мом; о ^вваскрсењу Његовом из мртвих; да, и о васкрсењу свих људи; и учинићу да праведност и истина протутње земљом налик потопу, да бих ^всакупио изабранике моје са четири краја земље, на место које ћу припремити, Свети град, како би народ мој опасао бедра своја, и ишчекивао време доласка мога; јер тамо ће бити мој табернакул, и зваће се Сион, ^еНови Јерусалим.

63. И Господ рече Еноху: Тада ћете их ти и сав ^аград твој срести тамо, и примићемо их у наручје своје, и они ће нас видети; и пашћемо им у загрљај, и они ће пасти нама у загрљај, и изљубићемо се;

64. И тамо ће бити пребивалиште моје, и то ће бити Сион, који ће се одвојити од свега онога што створих; и у периоду од ^ахиљаду година земља ће се ^бодмарати.

65. И догоди се да Енох виде дан када ће Син Човечји ^адоћи, у последњим данима, да пребива на земљи у праведности у периоду од хиљаду година;

66. Али пре тог дана он виде велика страдања међу опакима; а виде и море, које беше

узнемирено, и срца људи како ^апремиру, ишчекивајући са страхом ^бсудове Свемогућег Бога, који ће сићи на опаке.

67. И Господ све показа Еноху, и то све до краја света, и он виде дан праведника, час откупљења њиховог, и прими пунину ^арадости;

68. И сви дани ^аСиона, у данима Еноховим, беху три стотине и шездесет пет година.

69. И Енох и сав народ његов ^аходаху с Богом, а Он пребиваше у земљи Сиону; и догоди се да није било Сиона, јер га Бог прими у наручје своје; и од тада пође казивање, Сион побеже.

ПОГЛАВЉЕ 8.

(фебруар 1831. год.)

Мајусал њориче – Ноје и његови синови њројоведају јеванђеље – Преовлађује велика ојакост – Људи се не осврћу на њозив на њокајање – Бољ њрољашава унишћење сваког њела Пошћојом.

И сви дани Енохови беху четири стотина тридесет година.

2. И догоди се да ^аМатусал, син Енохов, не беше узет, како би завет Господњи могао бити испуњен, који он склопи с Енохом; јер се он заиста заветова с

62в Иса 29:4.

^з всп Сведочанство.

^г всп Васкрсење.

^ђ всп Израел – Сакупљање Израела.

^е всп Нови Јерусалим.

63а Отк 21:9–11;

Уиз 45:11–12;

Мојсије 7:19–21.

64а всп Хиљадугодишњица.

^б Мојсије 7:48.

65а Јуда 1:14.

всп Други долазак Исуса Христа.

66а Иса 13:6–7.

^б всп Суд, последњи.

67а всп Радост.

68а Пос 5:23;

Мојсије 8:1.

69а Пос 5:24; Мојсије 6:34.

всп Ходати, ходати са Богом.

8 2а всп Матусал.

Енохом да ће Ноје бити плод бокова његових.

3. И догоди се да Матусал прорекну да ће од бокова његових потећи сва царства на земљи (преко Ноја), и преузе славу на себе.

4. И наступи велика глад на земљи, и Господ прокле земљу тешким проклетством, и многи од становника њених помреше.

5. И догоди се да Матусал поживе сто осамдесет седам година, и роди му се Ламех;

6. И Матусал поживе, након што му се роди Ламех, седам стотина осамдесет две године, и родише му се синови и кћери;

7. И сви дани Матусалови беху девет стотина шездесет девет година, и он умре.

8. И Ламех поживе сто осамдесет две године, и роди му се син,

9. И надену му име ^аНоје, говорећи: Син овај ће нас утешити у послу нашем и у напорима руку наших, због земље коју је Господ ^бпроклео.

10. И Ламех поживе, након што му се роди Ноје, пет стотина деведесет пет година, и родише му се синови и кћери;

11. И сви дани Ламехови беху седам стотина седамдесет седам година, и он умре.

12. И Ноје беше стар четири стотине педесет година, и ^ароди му се Јафет; а четрдесет две године касније роди му се ^бСим од оне која беше мајка Јафетова, и кад беше стар пет стотина година роди му се ^вХам.

13. А ^аНоје и његови синови ^бслушаху и обазираху се на Господа, и беху названи ^всиновима Божјим.

14. И када се почеше множити на лицу земаљском, и кћери им се беху рађале, ^асинови човечји видеше да су кћери ове лепе, и узеше их за жене, и то како изабраше.

15. И Господ рече Ноју: ^аПродаше се кћери синова твојих; јер гле, срџба се моја распали против синова човечјих, јер не слушају глас мој.

16. И догоди се да Ноје проричаше, и поучаваше о ономе што је од Бога, и то као што беше у почетку.

17. А Господ рече Ноју: Дух се мој неће увек ^анапрезати око човека, јер ће знати да ће свако ^бтело умрети; ипак ће дана његових бити стотину двадесет година; а ако се људи не покају, послаћу ^впотопе на њих.

18. И у тим данима беше ^агоростаса на земљи и они настојаху

9а всп Ноје, библијски патријарх.
б Мојсије 4:23.
12а Пос 5:32.
всп Јафет.
б всп Сим.
в всп Хам.
13а УиЗ 138:41.

всп Гаврило.
б всп Послушност, послушан, послушати.
в всп Синови и кћери Божје.
14а Мојсије 5:52.
15а всп Брак, женити – Мешани верски брак.

17а Пос 6:3; 2 Не 26:11; Етер 2:15; УиЗ 1:33.
б 2 Не 9:4.
всп Тело.
в Пос 7:4, 10; Мојсије 7:34.
18а Пос 6:4; Бр 13:33; ИНа 17:15.

да Ноју одузму живот; али Господ беше с Нојем, и ^бмоћ Господња беше на њему.

19. И Господ ^азареди ^бНоја по реду ^ссвоме, и заповеди му да пође и ^гпроглашава јеванђеље деци човечјој, и то како беше дато Еноху.

20. И догоди се да Ноје позва децу човечју да се ^апокају; али не послушаше речи његове;

21. И такође, након што га чуше, они дођоше пред њим, говорећи: Гле, ми смо синови Божји; Зар не узесмо себи кћери човечје? И зар не ^аједемо и не пијемо, женимо се и удајемо? И жене нам рађају децу, а они су моћни људи, и налик су људима из давнина, људима на добром гласу. И не послушаше речи Нојеве.

22. И Бог виде да је ^аопакоост човечја постала велика на земљи; и свако беше узнесен у ^буобразиљама срца својих, и оне беху зле непрестано.

23. И догоди се да Ноје настави ^апроповедање своје народу, говорећи: Послушајте, и осврните се на речи моје;

24. ^аПоверујте и покајте се за грехе ваше и ^бкрстите се у име Исуса Христа, Сина Божјег, баш

као и очеви наши, и примићете Светог Духа, како би вам се све ^аобјавило; а ако то не учините, потопаи ће доћи на вас; ипак, они не послушаше.

25. И зажали Ноје, и срце његово беше болно зато што Господ начини човека на земљи, и то га ражалости у срцу.

26. А Господ рече: ^аЗбрисаћу човека кога сам створио, са лица земље, и човека и животињу, и оне што пужу, и птице на небу; јер Ноје зажали што сам их створио, и што сам их начинио; и он ме призва; јер настојаше да му одузму живот.

27. И тако Ноје пронађе ^аблагодат у очима Господњим; јер Ноје беше праведан човек, ^бсавршен у свом поколењу; и ^входаше с Богом, као и његова три сина, Сим, Хам и Јафет.

28. Земља беше ^аискварена пред Богом, и беше испуњена насиљем.

29. И Бог погледа на земљу, и гле, беше искварена, јер је свако тело искварило пут свој на земљи.

30. И Бог рече Ноју: Крај за свако тело дође преда ме, јер је земља испуњена насиљем, и гле, ^азбрисаћу свако тело са земље.

18б всп Моћ.

19а УиЗ 107:52.

всп Заредити, заређење.

б Авр 1:19.

в всп Мелхиседеково свештенство.

г всп Мисионарски рад.

20а всп Покајати се, покајање.

21а Мт 24:38–39;

ЦС – Мт 1:41.

22а Пос 6:5;

Мојсије 7:36–37.

б Мос 4:30;

Алма 12:14.

всп Мисли.

23а всп Проповедати.

24а всп Веровање, веровати.

б всп Крштење,

крстити – Услови за крштење.

в 2 Не 32:2–5.

26а всп Земља – Чишење земље.

27а всп Благодат.

б Пос 6:9.

в всп Ходати, ходати са Богом.

28а Пос 6:11–13.

30а УиЗ 56:3.

КЊИГА АВРАМОВА

ПРЕВЕДЕНО СА ПАПИРУСА ОД СТРАНЕ ЏОЗЕФА СМИТА

Превод неких древних записи који су досијели у наше руке из калфакомби у Еџипћу. Сјиси Аврамови док је био у Еџипћу, звани Књиџа Аврамова, записани руком његовом, на папирусу.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Аврам иражи блаџослове иаири-
јаршкоџ реџа – Проџоњен је од ла-
жних свешћеника из Халџеје –
Јахве џа сјашава – Објащњени су
иосћанак и влаџавина у Еџипћу.

УЗЕМЉИ “халџејској, борави-
шту очева мојих, ја, ^бАврам,
видех да ми је било потребно да
наћем друго место ^бборавка;

2. И, пошто закључих да по-
стоје већа ^асрећа и мир и ^бод-
мор за мене, тражих благо-
словџе очева, и право којим бих
био зарећен да их служим;
како бејах следбеник ^аправед-
ности, желећи да будем онај
који поседује и велико ^ззнање,
и да будем још већи следбе-
ник праведности, и да посе-
дујем још веће знање, и да бу-
дем отац многим народима,
кнез мира, и желећи да при-
мим упутства и да држим за-
повџсти Божје, постах законити
наследник, ^ввисоки свешћеник,

који држи ^вправо које припада
очевима.

3. Беше ми то “поверавано од
очева; и преношено од очева, од
почетка времена, да, баш од по-
четка, или пре постанка земље,
све до данашњег времена, чак и
право ^бпрвороћеног, или првог
човека, ^аАдама, или првог оца,
преко очева све до мене.

4. Тражих своје “именовање у
свешћенство према именовану
очева од стране Бога у погледу
на потомство.

5. Како се “очеви моји окре-
нуше од праведности, и од све-
тих заповџсти које им је Господ
Бог њихов дао, ^бклањајући се бо-
говима незнабоџаца, потпуно
одбише да послушају глас мој;

6. Јер срца њихова беху
спремна да чине зло, и потпуно
окренута “богу Елкене, и богу
Либне, и богу Махмакре, и богу
Кораша, и богу Фараона, цара
египатског;

7. Зато окренуше срца своја

1 1а всп Ур.

б всп Аврам.
в Дела 7:2–4.

2а всп Радост.

б всп Покој.
в всп Праведан,
праведност.
з УиЗ 42:61.

всп Знање.

г всп Високи свешћеник.
ћ всп Мелхиседеково
свешћенство.

3а УиЗ 84:14.

б УиЗ 68:17.
всп Првороћенац.
в Мојсије 1:34.

всп Адам.

4а всп Првенаштво.

5а Пос 12:1.

б всп Идолопоклонство.
6а ти лажни богови, као
што је приказано у
Авр, црт. 1.

ЦРТЕЖ ИЗ КЊИГЕ АВРАМОВЕ

Бр. 1

ОБЈАШЊЕЊЕ

- Приказ 1. Анђео Господњи.
Приказ 2. Аврам је свезан за олтар.
Приказ 3. Покушај идолопоклоничког свештеника Елкене да принесе Аврама као жртву.
Приказ 4. Олтар за жртвовање идолопоклоничким свештеницима, који стоје пред боговима Елкене, Либне, Махмакре, Кораша, и Фараона.
Приказ 5. Идолопоклонички бог Елкене.
Приказ 6. Идолопоклонички бог Либне.
Приказ 7. Идолопоклонички бог Махмакре.
Приказ 8. Идолопоклонички бог Кораша.
Приказ 9. Идолопоклонички бог Фараона.
Приказ 10. Аврам у Египту.
Приказ 11. Нацртан да би представљао стубове небеске, како су их видели Египћани.
Приказ 12. Раукејанг означава простор, или свод над нашим главама; али у овом случају, везано за ову тему, код Египћана би требало да значи Шаумау, бити висок, или небеса, што је једнако јеврејској речи, Шаумахјем.

жртвовањима незнабожачким приносећи децу своју овим немим идолима, и не слушаху глас мој, већ настојаху да ми одузму живот руком свештеника Елкене. Свештеник Елкене беше и свештеник Фараонов.

8. Дакле, у то време беше обичај свештеника Фараона, цара египатског, да приноси жртве на олтару који је подигнут у земљи халдејској, ради жртвовања мушкараца, жена и деце овим чудним боговима.

9. И догоди се да свештеник принесе принос богу Фараоновом, и богу Шагриловом, и то по египатском обичају. Дакле, бог Шагрилов је било сунце.

10. Чак је и принос у деци ради захвалности приносио свештеник Фараонов на олтар који се налазио на брду названом Петефријево брдо, на почетку равнице Олишем.

11. Дакле, овај свештеник је приносио на овај олтар три девице одједном, а оне беху кћери Онитине, једног од царских потомака управо од бокова "Хамових. Ове девице беху принете због своје честитости; нису желеле да се ^бпогну како би се клањале боговима од дрвета или камена, стога беху убијене на овом олтару, а то је учињено по египатским обичајима.

12. И догоди се да свештеници беху насилни према мени, како би ме убили, као што учинише и

овим девицама на овом олтару; и како бисте имали сазнање о овом олтару, представићу га на почетку овог записа.

13. Беше начињен у облику креветског оквира, као што је био случај код Халдејаца, и стављаше пред боговима Елкеном, Либном, Махмакром, Корашем, а и пред богом налик богу Фараона, цара египатскога.

14. Како бисте стекли разумевање о овим боговима, представио сам их цртежима на почетку, а тај начин изражавања је по Халдејцима назван Рахленос, што означава хијероглифе.

15. И како подиглоше руке своје на мене, како би ме принели и одузели ми живот, гле, уздигох глас свој Господу Богу своме, а Господ "послуша и чу, и испуни ме виђењем Свемогућег, и анђели из присуства Његовог стављаху поред мене, и одмах ^бразрешише везе моје;

16. И глас Његов беше на мени: Авраме, Авраме, погледај, име моје је "Јахве, и ја те чух, и сиђох да те избавим, и да те одвојим од дома оца твога, и од све твоје родбине, у страну ^бземљу коју не познајеш;

17. А ово је због тога што окрепуше срца своја од мене, да би се клањали богу Елкени, и богу Либнију, и богу Махмакри, и богу Корашу, и богу Фараона, цара египатског; стога сиђох да их посетим, и уништим онога

11а всп Хам.
б Дан 3:13–18.

15а Мос 9:17–18.
б Авр 2:13.

16а всп Јахве.
б всп Обехана земља.

који подиже руку на тебе, Авраме, сине мој, да би ти одузео живот.

18. Гле, водићу те руком својом, и узеху те, да бих ставио на тебе име своје, и то “свештенство очева твојих, и моћ ће моја бити над тобом.

19. Као што беше са Нојем тако ће бити с тобом; али преко службе твоје “име моје ће се знати на земљи заувек, јер ја сам Бог твој.

20. Гле, Петефријево брдо је било у земљи “Ур, у Халдеји. И Господ сруши олтар Елкенин, и других богова у земљи, и потпуно их уништи, и удари свештеника те он умре; и наста велика туга у Халдеји, а и на двору Фараоновом; а тај Фараон представља цара по царској крви.

21. Ето, овај цар египатски беше потомак од бокова “Хамових, и беше носилац крви ^бхананске по рођењу.

22. Од те лозе потичу сви Египћани, и тако је крв хананска била сачувана у земљи.

23. Земљу “Египат је прво открила жена, која је била кћер Хамова, и кћер Египтина, што се на халдејском преводи као Египат, што значи оно што је забрањено;

24. Када је ова жена открила ову земљу, она је била под водом,

а касније је у њу сместила своје синове; и тако, од Хама потиче пород са којим се одржало проклетство у земљи.

25. Дакле, прву владавину Египта успоставио је Фараон, најстарији син Египтин, која је кћер Хамова, и она је била по угледу на владавину Хамову, која је била патријархална.

26. Фараон, јер беше праведан човек, успоставио је царство своје и судио свом народу мудро и праведно свих дана својих, настојећи искрено да преслика онај ред који су успоставили очеви у првим поколењима, у данима прве патријархалне владавине, чак и за време владавине Адама, а исто и Ноја, оца његовог, који га је благословио “благословима земаљским, и благословима мудрости, али га је проклео у погледу свештенства.

27. Ето, Фараон беше од лозе по којој не могаше да има право на “свештенство, упркос томе фараони жељно полагају право на њега по Ноју, преко Хама, стога отац мој беше заведен идолопоклонством њиховим;

28. Али настојаћу, нешто касније, да опишем хронологију која се протеже од почетка стварања па све до мене, јер “записи доспеше у руке моје, и поседујем их у ово садашње време.

18а *всп* Свештенство.

19а *Пос* 12:1–3.

20а *Пос* 11:28;

Авр 2:4.

21а *Пос* 10:6;

Пс 78:51;

Мојсије 8:12.

^б Мојсије 7:6–8.

всп Ханан, Хананац.

23а *всп* Египат.

26а *всп* Благосло-

вити, благословен,

благослов.

27а *Званични* проглас 2.

всп Свештенство.

28а Мојсије 6:5.

всп Књига сећања.

29. Ипак, након што свештеник Елкенин беше ударен, те умре, испуни се све оно што ми беше речено о земљи халдејској, да ће бити глади у земљи.

30. По томе глад завлада широм све земље халдејске, и отац мој беше веома измучен због глади, и покаја се због зла које је решио да ми нанесе, и то да ми одузме ^аживот.

31. Али записи очева, и то патријараха, што се односе на права свештенства, Господ Бог мој сачува у рукама мојим; стога сазнање о почетку стварања, а и о ^апланетама, и звездама, које је било обзнањено очевима, ја задржах, и то до данашњег дана, и настојаћу да напишем нешто од овога у овом запису, на корист потомства мога које ће доћи након мене.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Аврам најушиша Ур да би оишишао у Ханан – Јахве му се указује у Харану – Сви јеванђеоски благовести су обећани његовом семену а преко његовог семена свима – Он одлази у Ханан и даље у Еџипт.

Ево, Господ Бог учини да настане тешка глад у земљи Уру, да ^аХаран, мој брат, умре, али

^бТара, отац мој, још увек живеше у земљи Уру, халдејском.

2. И догоди се да ја, Аврам, узех ^аСару за жену, а ^бНахор, брат мој, узео Мелху за жену, а она беше кћер Харанова.

3. И ево, Господ ми беше ^арекао: Авраме, иди из земље своје, и рода свога, и дома очевог, у земљу коју ћу ти показати.

4. Стога напустих земљу ^аУр, халдејски, да бих отишао у земљу Ханан; и поведох Лота, сина мога брата, и жену његову, и Сару, жену своју; а и ^ботац мој ме слеђаше, у земљу коју назвамо Харан.

5. А глад се смањила; и отац мој оста у Харану и борављаше тамо, јер беше много стада у Харану; и отац мој се опет окрену ^аидолопоклонству својем, зато остаде у Харану.

6. Али се ја, Аврам, и ^аЛот, син брата мога, мољасмо Господу, и Господ ми се ^буказа, и рече ми: Устани, и поведи Лота са собом; јер науших да те изведем из земље Харан, и да те начиним служителем да проносиш ^аиме моје у страни ^бземљи коју ћу дати семену твојем након тебе на вечни посед, када послушају глас мој.

7. Јер ја сам Господ Бог твој; пребивам на небу; земља је

30а Авр 1:7.
31а Авр 3:1–18.
2 1а Пос 11:28.
б Пос 11:24–26;
1 Дн 1:26.
2а Пос 11:29.
всп Сара.

б Пос 11:27; 22:20–24.
3а Пос 12:1; Дела 7:1–3.
4а Нем 9:7.
б Пос 11:31–32.
5а ИНа 24:2.
6а всп Лот.
б Пос 17:1.

всп Исус Христ – Предсмртно постојање Христово.
в Пос 12:2–3; Авр 1:19.
џ Пос 13:14–15; 17:8;
Изл 33:1.
всп Обећана земља.

“подножје моје; пружам руку своју преко мора, и оно слуша глас мој; чиним да ветар и огањ буду ^акочије моје; говорим горама – Одлазите одавде – и гле, однесе их вихор, у трену, изненада.

8. Име моје је ^аЈахве, и од почетка ^бзнадох крај; зато ће рука моја бити над тобом.

9. И начинићу од тебе велики народ, и ^аблагословићу те преко сваке мере, и начинићу име твоје великим међу свим народима, и бићеш благослов семену твоме након тебе, да ће оно својим рукама проносити ову службу и ^бсвештенство свим народима;

10. И благословићу их преко имена твога; јер ће сви они који буду примили ово ^ајеванђеље бити названи по имену твоме, и биће сматрани ^бсеменом твојим, и устаће и благосиљати тебе, ^аоца свога;

11. И ^аблагосиљаћу оне који тебе благосиљају, и проклињаћу оне који тебе проклињу; и по теби (то јест, по свештенству твојем) и по ^бсемену твојем (то јест, свештенству твојем), зато ти дајем обећање да ће ово ^аправо

остати с тобом, и свим семеном твојим (такорећи, дословним семеном, или семеном по телу) све ће породице земаљске бити благословене, и то благословима јеванђеља, што су благослови спасења, и то вечног живота.

12. Дакле, након што Господ престаде да ми говори, и склони лице своје од мене, рекох у свом срцу: Слуга твој те је искрено ^атражио; сада те нађох;

13. Ти посла анђела свога да ме ^аизбави од богова Елкене, и било би добро да послушам глас твој, стога нека слуга твој устане и оде у миру.

14. Тако ја, Аврам, одох како ми Господ рече, и Лот са мном; и ја, Аврам, бејах ^ашездесет две година стар када напустих Харан.

15. И поведох ^аСару, коју узех за жену када бејах у ^бУру, у Халдеји, и Лота, сина брата мога, и сав иметак који сакупили смо, и све душе које ^апридобисмо у Харану, и кренусмо путем који води у земљу ^вХанан, и пребивасмо у шаторима док бејасмо на свом путу;

16. Стога, вечност беше плашт наш и ^астена наша и спасење

7а 1 Не 17:39;

УиЗ 38:17.

б Иса 66:15–16.

8а всп Јахве.

б всп Свезнајући.

9а 1 Не 17:40;

2 Не 29:14;

3 Не 20:27;

Морм 5:20.

всп Аврам – Семе

Аврамово.

б УиЗ 84:17–19;

Мојсије 6:7.

всп Мелхиседеково свештенство.

10а Гал 3:7–9.

б Пос 13:16;

Гал 3:29;

2 Не 30:2.

в всп Патријарх, патријаршки.

11а всп Аврамов завет.

б Иса 61:9.

в всп Израел;

Првенаштво;

Свештенство.

12а УиЗ 88:63.

13а Авр 1:15–17.

14а Пос 12:4–5.

15а всп Сара.

б всп Ур.

в всп Обраћење, обратити се.

з всп Ханан, Хананац.

16а всп Стена.

наше, док путовасмо од Харана путем ка Јершону, да бисмо дошли у земљу Ханан.

17. Тада ја, Аврам, саградих “олтар у земљи Јершону, и принесох принос Господу, и молах се како би се ^бглад одвратила од дома оца мога, како не би изгинули.

18. А онда из Јершона прођосмо земљу све до места Сихема, што се налази у равницама морешким, и већ стигосмо до граница земље “хананске, и принесох ^бжртву тамо у равницама морешким, и усрдно призвах Господа, јер већ стигосмо у земљу овог идолопоклоничког народа.

19. И Господ ми се указа као одговор на моје молитве, и рече ми: Семену твоме даћу ову “земљу.

20. И ја, Аврам, устадох са олтара који сам саградио Господу, и склоних се одатле на гору источно од Ветиља, и разапех шатор тамо, с “Ветиљем на западу, и ^бГајем на истоку; и тамо саградих још један олтар Господу, и “призвах поново име Господње.

21. И ја, Аврам, путовах, идући још увек даље према југу; а тамо беше и даље глади у земљи; и ја, Аврам, одлучих да пођем доле у Египат, да боравим тамо, јер глад постаде веома тешка.

22. И догоди се да када бејаш близу уласка у Египат, Господ ми рече: Гле, “Сара, жена твоја, веома је лепа изгледом;

23. Зато, догодиће се, када је Египћани буду видели, рећи ће – Она је жена његова; и убиће те, али ће њу сачувати живом; зато гледај да у овоме поступиш мудро:

24. Нека каже Египћанима да је твоја сестра, и душа ће твоја остати жива.

25. И догоди се да ја, Аврам, рекох Сари, жени својој, све што ми Господ рече – Зато им реци, молим те, да си ми сестра, како би са мношћем било добро тебе ради, и душа ће моја остати жива захваљујући теби.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Аврам учи о сунцу, месецу, и звездама уз помоћ Урима и Тумима – Господ му ошкрива вечну природу духова – Учи о преглемаљском животињу, прегређењу, сиварању, бирању Сјасишеља, и другом човековом сјању.

И ја, Аврам, имадох “Урим и Тумим, који ми Господ Бог мој даде, у Уру халдејском.

2. И видех “звезде, да беху изразито велике, и да једна од њих беше најближа престолу

17а всп Олтар.

б Авр 1:29.

18а Пос 12:6.

б всп Жртва.

19а Пос 13:12–15; 17:8;

Изл 3:1–10;

Бр 34:2.

всп Обећана земља.

20а всп Ветиљ.

б Пос 13:3–4.

в Пос 12:8.

22а Пос 12:11–13.

3 1а Изл 28:30;

Мос 8:13; 28:13–16;

ИЦС 1:35.

всп Урим и Тумим.

2а Авр 1:31.

ОБЈАШЊЕЊЕ

Приказ 1. Колоб, представља прву творевину, најближу целестијалној, или пребивалишту Божјем. Прва по власти, последња по мерењу времена. Мерење је према целестијалном времену, а у том целестијалном времену један дан означава један лакат. Један дан на Колобу износи хиљаду година према мерењу на земљи, које су Египћани звали Јах-ох-ех.

Приказ 2. Налази се до Колоба, названа од Египћана Олиблиш, а то је следећа велика владајућа творевина близу целестијалне, или места на коме Бог пребива; која такође носи кључ моћи, а односи се на друге планете; како је од Бога откривено Авраму, док је приносио жртву на олтару, који је саградио Господу.

Приказ 3. Начињена је да представља Бога, који седи на свом престољу, оденут моћу и влашћу; с круном вечне светлости на глави својој; представљајући и велике кључне речи светог свештенства, као што је откривено Адаму у Еденском врту, а и Ситу, Ноју, Мелхиседеку, Авраму, и свима којима је свештенство откривено.

Приказ 4. Одговара јеврејској речи Раукејанг, што означава простор, или свод небески; а такође и бројчани израз, на египатском представља једну хиљаду; одговара мерењу времена на Олиблишу, који је једнак Колобу по свом окретању и мерењу времена.

Приказ 5. На египатском се назива Ениш-го-он-дош; ово је једна од владајућих планета такође, и речено је од стране Египћана да је то сунце, и да своју светлост зајми од Колоба посредовањем Кае-е-ванраша, што је велики кључ, или, другим речима, владајућа моћ, која влада над петнаест других непомичних планета или звезда, као и над Флоесом односно месецом, земљом и сунцем при њиховим годишњим окретањима. Ова планета добија своју моћ преко посредника Кли-флос-исеса, или Хах-ко-кау-бима, звезда представљених бројевима 22 и 23, које примају светлост окретањем Колоба.

Приказ 6. Представља земљу са своја четири краја.

Приказ 7. Представља Бога који седи на свом престољу, откривајући широм небеса кључне речи свештенства; као и знак Светога Духа Авраму, у облику голуба.

Приказ 8. Садржи записе који не могу да буду откривени свету; већ могу да се добију у светим храмовима Божјим.

Приказ 9. Не треба да се открива у садашње време.

Приказ 10. Исто тако.

Приказ 11. Исто тако. Ако свет може да открије ове бројеве, нека буде тако. Амен.

Прикази 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 биће дати у време одређено од Господа.

Горе наведени превод је дат у оној мери у којој имамо било какво право да га дамо у садашње време.

Божјем; и беше још много великих које њој беху близу;

3. А Господ ми рече: Ово су оне које владају; а име повелике је “Колоб, јер је мени најближа, јер сам ја Господ Бог твој: Поставих ову да управља над свим оним које припадају истом реду као она на којој стојиш.

4. И Господ ми рече, преко Урима и Тумима, да је Колоб у складу са Господом, према свом времену и годишњим добима насталим окретањем његовим; да један круг његов јесте “дан Господу, по начину Његовог рачунања, а то је једна хиљада ^агодина према времену одређеном на оној на којој стојиш. Овако се рачуна време код Господа, у складу с рачунањем на Колобу.

5. И Господ ми рече: Планета која је мање видело, мање од онога које влада дању, па и од онога које влада ноћу, изнад је или веће од оног на коме ти стојиш према рачунању времена, јер се креће својим током и то споријим; то је у реду јер оно стоји изнад земље на којој ти стојиш, зато према рачунању времена на њему нема толико дана, месеци и година.

6. И Господ ми рече: Дакле Авраме, постоје ове “две чињенице, гле, очи твоје их виде; дате су ти да би познавао рачунање времена, и успостављено

време, да, успостављено време на земљи на којој стојиш, и успостављено време на већем виделу које влада дању, и успостављено време на мањем виделу постављеном да влада ноћу.

7. Ево, успостављено време на мањем виделу дуже траје према рачунању на њему него према рачунању времена на земљи на којој стојиш.

8. А где ове две чињенице постоје, још једна чињеница је изнад њих, а то је да ће бити још једна планета на којој ће рачунање времена бити још дуже;

9. И тако ће се рачунати време једне планете поврх друге, све док не дођеш до Колоба, а тај Колоб је према Господњем рачунању времена, и тај Колоб је постављен близу престола Божјег, да управља свим оним планетама које припадају истом “реду као она на којој стојиш.

10. И дато ти је да упознаш успостављена времена за све звезде које су постављене да дају светло, све док не дођеш близу престола Божјег.

11. Тако ја, Аврам, “говорих с Господом, лицем у лице, као што човек говори с човеком; и Он ми говораше о делима које руке његове изведоше;

12. И он ми рече: Сине мој, сине мој (и рука његова беше испружена), гле, показаћу ти све ово. И он стави руку своју

3а Видети Авр, прт. 2,
прик. 1–5.
всп Колоб.

4а Авр 5:13.
б Пс 90:4; 2 Пет 3:8.
6а Авр 3:16–19.

9а Уи3 88:37–44.
11а Пос 17:1;
Бр 12:5–8.

на очи моје, и видех све оно што руке његове начинише, а тога беше много; и умножи се то пред мојим очима, и не могах му видети крај.

13. И Он ми рече: Ово је Шинеха, а то је сунце. И рече ми: Кокоб, а то је звезда. И рече ми: Олеа, а то је месец. И рече ми: Кокаубим, а то представља звезде, или сва велика видела, која су на своду небеском.

14. И беше вече када ми је Господ говорио ове речи: ^аУмножићу те, и ^бсеме твоје након тебе, налик овима, и ако би могао да избројиш ^взрна песка, толики ће бити број семена твога.

15. И Господ ми рече: Авраме, показујем ти све ово пре него што одете у Египат, како бисте могли да проглашавате све ове речи.

16. Ако постоје две ствари, и једна је изнад друге, биће још већих изнад њих; дакле, ^аКолоб је највећа од свих Кокаубима које си видео, јер је најближи мени.

17. Дакле, ако постоје две ствари, једна изнад друге, и месец је изнад земље, онда може бити да постоји планета или звезда изнад њега; и нема ничега што ће Господ Бог твој у свом срцу одлучити да учини, а да то не ^аучини.

18. Поред тога, Он начини већу звезду; исто тако, постоје ли два духа, и један је паметнији од другог, а ипак ова два духа, упркос томе што је један паметнији од другог, немају почетка; они постојаху пре, неће имати краја, постојаће после, јер су ^анолум, или вечни.

19. И Господ ми рече: Постоје две чињенице, да постоје два духа, један паметнији од другог; онда ће бити још један који је паметнији од њих; ја сам Господ Бог твој, ја сам ^апаметнији од свих њих.

20. Господ Бог твој посла анђела свога да те ^аизбави из руку свештеника Елкене.

21. Пребивам међу свима њима; стога сада сићош к теби да ти прогласим ^адела која руке моје изведоше, у чему их ^бмудрошћу својом све надмашујем, јер владам горе на небесима и доле на земљи, у свој мудрости и разборитости, над свим разумима које твоје очи видеше од почетка; Сићош у почетку међу све разуме које си видео.

22. Онда Господ беше показао мени, Авраму, ^аразуме који беху организовани ^бпре него што света беше; и међу свима њима многи беху ^аплеменити и велики;

14а Авр 2:9.
 б Пос 13:16;
 УиЗ 132:30.
 в Пос 22:17;
 Оси 1:10.
 16а Авр 3:3.
 17а Јов 9:4–12.

18а *Нолум* је транскрипција хебрејске речи која значи вечан.
 19а Иса 55:8–9.
 в сп Свезнајући.
 20а Авр 1:15.
 21а УиЗ 88:45–47;

Мојсије 1:27–29.
 б в сп Мудрост.
 22а в сп Разум, разуми.
 б в сп Предсмртни живот;
 Савет на небу.
 в УиЗ 138:55.

23. И Бог виде да су ове душе добре, и стајаше међу њима, и рече: Ове ћу начинити влада-рима мојим; јер Он стајаше међу онима који беху духови, и виде да су добри; и рече ми: Авраме, ти си један од њих; ^аизабран си пре него што се роди.

24. А међу њима стајаше ^аједан који беше налик Богу, и рече онима који беху с њим: Сићи ћемо доле, јер тамо има простора, и узећемо од материје ове, и начинићемо ^бми ^вземљу на којој ће ови боравити;

25. И ^аискушаћемо их тиме, да бисмо видели да ли ће ^бчинити све оно што им Господ Бог њихов буде заповедио;

26. И онима који задрже своје ^апрво стање надаоће се; а они који не задрже своје прво стање неће имати славе у истом царству с онима који задрже своје прво стање; а они који задрже своје ^бдруго стање имаће ^вславу надодату на главама њиховим у веке векова.

27. И ^аГоспод рече: Кога ћу послати? А одговори један који беше налик ^бСину Човечјем: Ево ме, мене пошаљи. И ^вдруги одговори и рече: Ево ме, мене

пошаљи. А Господ рече: По-слаћу првога.

28. И ^адруги беше гневан, и не задржа своје прво стање; и од тог дана ^бмноги га слеђаху.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Богови ѿланирају сѿварање зе-мље и целокујноѡ живоѿи на њој – Предсѿављени су Њихови ѿланови о шесѿ дана сѿварања.

И онда Господ рече: Пођимо доле. И одоше доле у ^апочетку, и они, то јест Богови, ^буредише и обликоваше небеса и земљу.

2. А земља, након што је обликована, беше празна и пуста, јер они не обликоваше ништа сем земље; и тама владаше на површини бездана, и Дух Бogoва се ^анадвио над површином вода.

3. И они (Богови) рекоше: Нека буде светлост; и би светлост.

4. И они (Богови) схватише светлост, јер беше јарка; и ра-ставише светлост, односно учи-нише да се растави од таме.

5. И Богови назваше светлост дан, а таму назваше ноћ. И до-годи се да вече све до јутра на-зваше ноћ; а јутро до вечери на-зваше дан; и би ово први период,

23а Иса 49:1–5;
Јер 1:5.
всп Изабрати;
Предодређење.
24а всп Прворођењац.
б всп Створити,
стварање.
в всп Земља – Створена
за човека.
25а Уи3 98:12–14; 124:55.
всп План откупљења;

Слобода избора.
б всп Послушност, по-
слушан, послушати.
26а Јуда 1:6.
б всп Смртан,
смртност.
в Тит 1:2.
всп Слава.
27а всп Бог, Божанство –
Бог Отац.
б всп Исус Христ;

Син Човечји.
в Мојсије 4:1–2.
28а всп Ђаво.
б всп Синови пропасти.
4 1а Пос 1:1;
Мојсије 2:1.
б всп Створити,
стварање.
2а Пос 1:2;
Мојсије 2:2.

или почетак онога што назваше дан и ноћ.

6. И Богови такође рекоше: Нека буде “свода посред вода, да раставља воде од вода.

7. И наредише Богови да буде свода, тако да раздвоји он воде што беху под сводом од вода што беху над сводом; и би тако, баш као што наредише.

8. И Богови назваше свод “небо. И догоди се да оно што би од вечери до јутра назваше ноћ; и догоди се да оно што би од јутра до вечери назваше дан; и ово беше други ^бпериод који назваше ноћ и дан.

9. И Богови наредише, говорећи: Нека се “воде под небом сакупе на ^бједно место, и нека земља изрони сува; и би онако како наредише;

10. И Богови прозваше суво тло земљом; а сакупљене воде прозваше “великим водама; и видеше Богови да их ови послушаше.

11. И Богови рекоше: Припремимо земљу да изроди “траву; биље, што носи семе; и дрво плодно што рађа плод, по врсти својој, чије семе у себи носи слику његову на земљи; и би тако, баш како наредише.

12. И Богови уредише да земља изроди траву из свог семена, и биље да изроди биље из свог семена, носећи семе по врстама

својим, и да земља изроди дрво из свог семена, носећи плод, чије семе може изродити само оно што је по врсти његовој; и Богови видеше да их ови послушаше.

13. И догоди се да бројаше дане; вече до јутра назваше ноћ; и догоди се, јутро до вечери назваше дан; и би тако трећи период.

14. И Богови уредише “видела на своду небеском, и учинише да разделе дан и ноћ; и уредише их да буду као назнаке, и за доба, и за дане и за године;

15. И уредише их да светле на своду небеском да обасјавају земљу; и би тако.

16. И Богови уредише два велика видела, “веће видело да влада дању, и мање видело да влада ноћу, уз мање видело поставише и звезде;

17. И поставише их Богови на свод небески, да обасјавају земљу, и да владају над даном и ноћи, и да деле светлост од таме.

18. И Богови пратише оно што су наредили док их не послушаше.

19. И догоди се да од вечери до јутра би ноћ; и догоди се да од јутра до вечери би дан; и би тако четврти период.

20. И Богови рекоше: Припремимо воде да изнедре обиље живих створења која се крећу; и птице, како би летеле над

6а Пос 1:4–6;
Мојсије 2:4.
8а всп Небо.
б Пос 1:8.
9а Амос 9:6;

Мојсије 2:7.
б Пос 1:9.
10а Пос 1:10;
Авр 4:22.
11а Пос 1:11–12;

Мојсије 2:11–12.
14а УиЗ 88:7–11.
16а Пос 1:16.

земљом под отвореним сводом небеским.

21. И Богови припремише воде како би могле изнедрити велике “китове, и сва жива створења која се крећу, која воде изнедрише у обиљу, по врстама њиховим; и све птице крилате по врстама њиховим. И видеше Богови да ће бити послушани, и да им је план добар.

22. И Богови рекоше: Благословићемо их и учинити да буду плодни и да се множе, и да испуне воде у морима односно “великим водама; и учинићемо да се птице множе на земљи.

23. И догоди се да би од вечери до јутра, што назваше ноћ; и догоди се да би од јутра до вечери, што назваше дан, и би тако пети период.

24. И “Богови припремише земљу да изнедри жива бића свих врста, стоку и све оно што пуже, звери земаљске по врстама њиховим; и би тако као што рекоше.

25. И Богови уредише земљу да изнедри звери по врстама њиховим, и стоку по врстама њиховим, и све оно што пуже по земљи по врстама својим; и Богови видеше да их ови послушаше.

26. И Богови се “посаветоваше међусобно и рекоше: Пођимо доле да обликујемо ^бчовека по ^вобликују своме, налик себи; и

даћемо им власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над стоком, и над свом земљом и над сваким створењем што пуже по земљи.

27. Тако “Богови одоше доле да начине човека по свом обликују, по обликују Богова да га обликују, у мушко и женско да их обликују.

28. И Богови рекоше: Благословићемо их. И Богови рекоше: Учинићемо да буду плодни и да се множе, и да испуне земљу, да је потчине, и да имају власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над сваким живим створењем што се креће по земљи.

29. И Богови рекоше: Гле, даћемо им сваку биљку што носи семе које ће доспети на лице целе земље, и свако дрво које ће имати плод на себи; да, плод са дрвета које носи семе, даћемо им; биће им то за “исхрану.

30. И свакој звери земаљској, и свакој птици небеској, и сваком створењу што пуже по земљи, гле, даћемо живот, а даћемо им и сво биље зелено за исхрану, и све ће ово бити тако уређено.

31. И Богови рекоше: Учинићемо све онако како рекосмо, и уредићемо их; и гле, биће ови веома послушни. И догоди се да оно што би од вечери до јутра, назваше ноћ; и догоди се да оно

21а Пос 1:21;
Мојсије 2:21.

22а Авр 4:10.

24а всп Бог, Божанство.

26а всп Совет.
б всп Човек, људи.

в Мојсије 6:8–10.

27а Пос 1:26–27;

Авр 5:7.
29а Пос 1:29–30.

ЦРТЕЖ ИЗ КЊИГЕ АВРАМОВЕ

Бр. 3

ОБЈАШЊЕЊЕ

Приказ 1. Аврам који седи на Фараоновом престољу, због учтивости цара, с круном на својој глави, представљајући свештенство, као симбол великог председништва на небу; са жезлом правде и суда у руци својој.

Приказ 2. Цар Фараон, чије је име исписано знацима изнад његове главе.

Приказ 3. Означава Аврама у Египту као што је представљено на приказу 10 цртежа бр. 1.

Приказ 4. Принц Фараона, цар египатски, како је записано изнад руке.

Приказ 5. Шулем, један од царевих главних послужилаца, како је представљено писмом изнад његове руке.

Приказ 6. Олимлах, роб који припада принцу.

Аврам се расправља о начелима астрономије, на царевом суду.

што би од јутра до вечери, назваше дан, и избројаше ^ашести период.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Богови завршавају своје ѿланирање сѿварања свега – Извршавају сѿварање ѿрема својим ѿлановима – Адам именује свако живо сѿворење.

И тако ћемо завршити небеса и земљу и све војске њихове.

2. И Богови рекоше међу собом: У ^аседмом периоду завршићемо дело своје, о коме смо се саветовали; и одморићемо се у седмом периоду од сваког нашег дела о коме смо се саветовали.

3. И Богови закључише седми период, јер ће се у седмом периоду ^аодморити од свих својих дела о којима се они (Богови) међусобно саветоваше да обликују; и ^бпосветише га. И такве беху њихове одлуке у време када се саветоваше међусобно да обликују небеса и земљу.

4. И Богови сиђоше и обликоваше поколења небеса и земље, када беху обликовани оног дана када су Богови обликовали земљу и небеса,

5. Према свему ономе што рекоше о свакој биљци на њиви ^апре него што беше на земљи, и сваком биљу пољском пре него

што порасте; јер Богови не учинише да пада киша на земљи онда када се саветоваху да их начине, и не обликоваше човека да обрађује земљу.

6. Али се подиже сумаглица са земље, и натопи цело лице земље.

7. И ^аБогови обликоваше човека од ^бпраха земаљског, и узеше ^адух његов (то јест, дух човечји), и ставише га у њега; и удахнуше у ноздрве његове дах живота, и човек постаде жива ^здуша.

8. И Богови засадише врт на истоку, у ^аЕдену, и тамо ставише човека, чији дух већ беху ставили у тело које су обликовали.

9. И Богови начинише да из земље израсте свако дрво које је угодно оку и добро за храну; а и ^адрво живота, посред врта, и дрво познања добра и зла.

10. Беше река која тече из Едена, да натапа врт, а одатле се разгранала и преточила у четири реке.

11. И Богови узеше човека и ставише га у Еденски врт, да га обрађује и да га чува.

12. И Богови заповедише човеку, говорећи: Са сваког дрвета у врту можеш слободно јести,

13. Али са дрвета познања добра и зла, не смеш јести; јер онда када са њега будеш јео, сигурно ћеш умрети. Ево, ја, Аврам,

31а Изл 31:17.
5 2а всп Шабат.
3а Изл 20:8–11;
Мос 13:16–19.
б Уи3 77:12.

5а всп Духовно стварање.
7а Авр 4:26–31.
б Мојсије 4:25; 6:59.
в Пос 2:7; Уи3 93:33.

всп Дух;
Предсмртни живот.
з всп Душа.
8а всп Еден.
9а всп Дрво живота.

видех да то беше према Господњем рачунању “времена, које одговараше времену на ^бКолобу; јер до тада Богови још увек не одредише Адаму његово рачунање времена.

14. И Богови рекоше: Направимо помоћницу прикладну за човека, јер није добро да човек буде сам, стога ћемо обликовати помоћницу прикладну за њега.

15. И Богови учинише да дубок сан падне на “Адама; и он заспа, а они узеше једно од његових ребара и ставише месо на место његово.

16. И од ребра које Богови узеше од човека, обликоваше “жену, и доведоше је човеку.

17. А Адам рече: Ово је кост од мојих костију, и тело од мог

тела; сада ће се назвати женом, јер је узета од човека;

18. Зато ће човек оставити оца свога и мајку своју, и “прионуће уз жену своју; и биће они ^бједно тело.

19. И они беху обоје голи, човек и жена његова, и не беше их срамота.

20. И од земље Богови обликоваше сваку звер пољску, и сваку птицу небеску; и доведоше их Адаму, да виде како ће коју назвати; и како год да Адам назове свако живо створење, такво треба да буде име његово.

21. И Адам даде имена свој стоци, и птицама небеским, и свакој звери пољској; а за Адама се нађе помоћница прикладна њему.

13а 2 Пет 3:8.
б Авр 3:2–4.
всп Колоб.

15а всп Адам.
16а всп Ева.
18а УиЗ 42:22; 49:15–16.

б всп Брак, женити.

ЏОЗЕФ СМИТ – МАТЕЈ

Извод из превода Библије како је ошкривено пророку Џозефу Смићу
1831. год: Јеванђеље по Мајшеју 23:39 и поглавље 24.

Исус наговештава предстојеће уништење Јерусалима – Такође пророкује о Другом доласку Сина Човечејџ и о уништењу ојакних.

ЈЕР вам кажем да ме нећете видети од сада па надаље и знати да сам ја Он о коме су писали пророци док не изговорите: Благословен је Он који ^адолази у име Господње, у облацима небеским, и сви свети анђели с њим. Онда његови ученици разумеше да би он требало да дође поново на земљу, након што буде прослављен и крунисан здесна ^бБогу.

2. И Исус изађе, и напусти храм; а ученици Његови приђоше му како би га чули, говорећи: Господару, покажи нам о грађевинама храма, као што рече – Биће срушене и остављене вам пусте.

3. И Исус им рече: Зар не видите све ово, и зар не разумете? Заиста, кажем вам, неће остати овде, на овом храму, ниједан камен на ^акамену који се неће срушити.

4. И Исус их напусти и оде на

^аМаслинску гору. И док сеђаше на Маслинској гори, ученици му приђоше потајно, говорећи: Кажите нам када ће се догодити ово о чему си говорио о уништењу храма, и Јевреја; и који је ^бзнак Твог ^вдоласка и ^гкраја света, или уништења ^дојакних, а то је крај света?

5. А Исус одговори, и рече им: Будите обазриви да вас нико не обмане.

6. Јер ће многи доћи у име моје, говорећи – ја сам Христ – и обмануће многе;

7. Онда ће вас изложити ^амучењу, и убијаће вас, и ^бмрзеће вас сви народи, имена мога ради;

8. А онда ће многи бити увређени, и издаће један другога, и мрзеће један другога;

9. И изаћи ће много лажних пророка, и обмануће многе;

10. И зато што ће безакоња бити у обиљу, ^аљубав многих ће се охладити;

11. Али онај који остане постојан и не буде надвладан, тај ће се спасити.

12. Када, дакле, будете видели

1 1а Мт 26:64; Дела 1:11.

б всп Бог, Божанство.

3а Лк 19:44.

4а всп Маслинска гора.

б Лк 21:7–36;

УиЗ 45:16–75.

всп Знаци временски;
Последњи дани.

в всп Други долазак
Исуса Христа.

г всп Свет – Крај света.

г Мал 4:1;

УиЗ 133:64–74.

всп Опак, опакоост.

7а 1 Пет 4:12–14.

б всп Прогонити,
прогон.

10а УиЗ 45:27.

“одвратност пустошења, о коме говори пророк ^бДанило, у погледу на уништење ^вЈерусалима, онда ћете стајати на ^гсветом месту; ко чита нека разуме.

13. Онда нека они који су у Јудеји беже у “горе;

14. Нека онај који је на крову бежи, и не враћа се да узме ништа из своје куће;

15. Нити да се онај који је у пољу враћа да узме одећу своју;

16. А јао онима које су “трудне, и онима које доје у тим данима;

17. Дакле, молите се Господу да бег ваш не буде зими, ни на дан Шабата;

18. Јер онда, у тим данима, биће великог страдања ^вЈевреја, и становника ^бЈерусалима, какво Бог пре није послао на Израел, од почетка царства њиховог све до овог времена; не, нити ће икада поново послати на Израел.

19. Све ово што их је снашло је само почетак туге која ће их обузети.

20. Да ови дани не беху скраћени, ниједно тело њихово не би било спашено; али изабраника ради, према завету, ови дани биће скраћени.

21. Гле, све ово вам говорох о Јеврејима; и опет, након тих дана страдања које ће задесити Јерусалим, ако вам ико каже,

ево, овде је Христ, или тамо, не верујте му;

22. Јер ће у тим данима изаћи лажни Христи, и лажни пророци, и показаће велике знаке и чудеса, толико да ће, буде ли могуће, обманути чак и изабранике, који су изабраници по завету.

23. Гле, говорим све ово “изабраника ради; а чућете и о ратовима, и гласине о ^братовима; гледајте да не budete у невољи, јер се све што вам рекох мора догодити; али још увек није крај.

24. Гле, рекох вам унапред;

25. Стога, ако вам буду рекли: Гле, у пустињи је; не излазите: Гле, у тајним је собама; не верујте;

26. Јер као што зрак јутарњи долази с “истока, и обасјава све до запада, и прекрива целу земљу, такав ће бити долазак Сина Човечјег.

27. А сада вам представљам параболу. Гле, где год је лешина, тамо ће се и орлови скупљати; тако ће се изабраници моји “скупљати са четири краја земље.

28. И слушаће о ратовима, и гласине о ратовима.

29. Гле, говорим мојих изабраника ради; јер ће устати народ против народа, и царство против царства; тамо ће бити

12а Дан 12:11.
 б всп Данило.
 в всп Јерусалим.
 г УиЗ 101:22–25.
 13а УиЗ 133:13.

16а Лк 23:29–30.
 18а всп Јевреји.
 б Зах 12; 14:1–5.
 23а всп Изабраник.
 б УиЗ 45:26.

26а Јез 43:2.
 27а всп Израел –
 Сакупљање Израела.

“глади, и помора, и земљотреса, на различитим местима.

30. И опет, јер ће безакоња бити у обиљу, љубав људи ће се охладити; али који не буду над-владани, ти ће се спасити.

31. И опет, ово јеванђеље царства ће се проповедати по свом “свету, за сведочанство свим народима, а онда ће доћи крај, или уништење опаких;

32. И опет ће се одвратност пу-стошења испунити, о чему је говорио пророк Данило.

33. И убрзо након ових дана страдања, “сунце ће се помра-чити, и месечев сјај ће се изгу-бити, а звезде ће са неба пасти, и моћи небеске ће се протрести.

34. Заиста, кажем вам, ово по-колење, коме ће се ово показати, неће проћи док се не испуни оно што вам рекох.

35. Мада, доћи ће дани да ће небо и земља проћи; ипак, “речи моје неће проћи, већ ће се све испунити.

36. И, као што пре рекох, на-кон ових дана “страдања, и моћи небеске ће се протрести, онда ће се на небу појавити знак Сина Човечјег, и тада ће сва племена земаљска туговати; и видеће Сина Човечјег где ^бдолази у об-лацима небеским, са моћу и ве-ликом славом;

37. И ко год скупла “речи моје,

неће бити обманут, јер ће Син Човечји доћи, и послаће ^банђеле своје пред собом с великим гла-сом трубе, и они ће ^сскупљати остатак изабраника његових од сва четири ветра, од једног до другог краја небеског.

38. Сада научите параболу о “смоквином дрвету – Када су њене гране још увек нежне, и по-чиње да листа, знате да је лето сасвим близу;

39. Тако ће исто изабраници моји, када буду видели све ово, знати да је Он близу, и то пред вратима;

40. Али о том дану и часу, нико не “зна; не, ни анђели Божји на небу, већ Отац мој само.

41. Али као што је било у да-нима “Нојевим, тако ће бити код доласка Сина Човечјег;

42. Јер ће бити с њима, као што је било у данима који су претхо-дили “потопу; јер све до дана док Ноје не уђе у ковчег они једоше, пише, женише се и удаваше;

43. И не знадоше све док по-топ не дође и све их не однесе; такав ће бити долазак Сина Чо-вечјег.

44. Онда ће се испунити оно што је записано, да ће у “послед-њим данима двоје бити у пољу, један ће бити узет, а други ^боста-вљен;

45. Двоје ће бити поред млина,

29 а УиЗ 43:24–25.

31 а Мт 28:19–20.

33 а Јоило 2:10; УиЗ 29:14.

35 а УиЗ 1:38.

36 а ЦС – Мт 1:18.

б всп Други долазак

Исуса Христа.

37 а всп Света писма.

б УиЗ 29:11–15.

в всп Израел – Саку-
пљање Израела.

38 а УиЗ 35:16.

40 а УиЗ 39:20–21; 49:7.

41 а Пос 6:5.

42 а всп Потоп из Нојевог
времена.

44 а всп Последњи дани.

б Зах 13:8.

један ће бити узет, а други остављен;

46. И оно што кажем једноме, кажем свима; “стражарите, стога, јер не знате у ком часу Господ ваш долази.

47. Али знајте ово, када би глава куће знао у ком сату ће лопов доћи, стражарио би и не би дозволио да кућа његова буде обијена, него би био спреман.

48. Дакле, будите спремни, јер у онај час кад не мислите, Син Човечји долази.

49. Ко је, онда, “веран и мудар слуга, кога његов господар постави за владара над домаћинством својим, да их храни у право време?

50. Благословен је онај слуга кога његов господар, када дође,

затекне да тако чини; и заиста, кажем вам, поставиће га за владара над свим добрима његовим.

51. Али ако тај зао слуга каже у свом срцу: Мој господар “одлаже свој долазак,

52. И ако почне да удара своје другове слуге, и да једе и пије с пијаницама,

53. Господар тог слуге ће доћи у дан кад га не очекује, и у час када није тога свестан,

54. И сасећи ће га, и одредиће му његов део с лицемерима; тамо ће бити плач и “шкргут зуба.

55. И тако долази “крај опакима, према пророчству Мојсијевом, које каже: Биће искључени из народа; али још није крај земље, али биће ускоро.

46а всп Бдети, стражари.
49а всп Уздање.
51а УиЗ 45:26.

54а Мт 8:12.
55а 2 Не 30:10;
УиЗ 1:9–10; 29:17.

всп Свет – Крај света.

ИСТОРИЈА ЦОЗЕФА СМИТА

ОДЛОМЦИ ИЗ ИСТОРИЈЕ ПРОРОКА ЦОЗЕФА СМИТА

Цозеф Смит ђовори о својим прецима, члановима породице, и о њомае ђде су они на почейку живели – У зајадном Њујорку је завладало једно неубичајено верско узбуђење – Одлучује да поиражи мудросиј према ујууисиву Јаковлевом – Указују се Ошац и Син, и Цозеф је позван на своју службу пророка (сѡихови 1–20).

КАО резултат многих извештаја које су прошириле зле и лукаве особе, у вези с “рођењем и напретком ^бЦркве Исуса Христа светаца последњих дана, с намером њихових аутора да наруше углед цркве и њен напредак у свету – био сам подстакнут да напишем ову историју, да бих исправио јавно мишљење, и обезбедио чињенице свима онима који траже истину, онако како су се и догодиле, у вези са мнош лично и са црквом, у оној мери у којој сам имао те чињенице у свом поседу.

2. У овој историји представитићу разне догађаје у вези са овом црквом, у истини и праведности, онако како су се догодили, или се и даље дешавају, а сада је [1838 година] осам

година од “организовања поменуће цркве.

3. “Ја сам рођен у години Господа нашега хиљаду осамсто петој, двадесет трећег дана децембра, у граду Шарону, у округу Виндзор, у држави Вермонт. . . Мој отац, ^бЦозеф Смит ст. напустио је државу Вермонт, и преселио се у Палмиру, у округ Онтарио (сада Вејн), у држави Њујорк, када сам имао десет година, или отприлике толико. Четири године након доласка у Палмиру, мој отац се преселио са породицом у Манчестер који је био у истом округу Онтарио –

4. У његовој породици је било једанаест душа, поименично, отац мој, ^аЦозеф Смит, ^бмајка моја, Луси Смит (чије је девојачко презиме било Мек, кћер Соломона Мека); браћа моја, ^вАлвин (који је умро 19. новембра, 1823. год. у својој 26. години), ^гХајрам, ^дСемјуел Херисон, Вилијам, Дон Карлос и ја; и сестре моје, Софронија, Кетрин и Луси.

5. У другој години након наше селидбе у Манчестер, настало је неубичајено узбуђење по питању религије у месту у ком

1 ^а в сп Обнова јеванђеља.
^б в сп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.

2^а УиЗ 20:1.
3^а в сп Смит, Цозеф, мл.
^б 2 Не 3:15.
4^а в сп Смит, Цозеф, ст.

^б в сп Смит, Луси Мек.
^в УиЗ 137:5–6.
^г в сп Смит, Хајрам.
^д в сп Смит, Семјуел Х.

смо живели. Започело је с методистима, али је убрзо постало свеопште међу свим верским заједницама у том крају земље. Заиста, чинило се да је цело подручје захваћено тиме, и велика мноштва су се прикључила различитим верским групама, што је допринело не тако малом комешању и подели међу људима, од којих су неки узвиквали, "гле овде! А други, гле тамо! Неки су бранили методистичку веру, неки презбитеријанску, а неки баптистичку.

6. Да, упркос великој љубави коју су обраћеници у овим различитим верама испољавали у време свог обраћења, и великој ревности коју су показивали ови службеници, активни у подизању и подстицању овог необичног призора верских осећања, како би свакога обратили, како су то волели да кажу, нека се прикључе оној верској заједници којој желе; ипак, када су обраћеници почели да се осипају, неки у једну верску заједницу, а други у другу, видело се да су наизглед добра осећања и свештеника и обраћеника више усиљена него истинита; јер је следио призор велике збрке и лоших осећања – свештеници су се расправљали са свештеницима, и обраћеници са обраћеницима; тако да су се сва њихова добра осећања једних према другима, уколико су их уопште и имали, потпуно изгубила

у вербалним "сукобљавањима и такмичењу у ставовима.

7. У то време сам био у петнаестој години. Очева породица је била обраћена у презбитеријанску веру, и четворо од њих се придружило цркви, наиме, мајка моја, Луси; браћа моја Хајрам и Семјуел Херисон, и сестра моја Софронија.

8. Током овог времена великог узбуђења мој ум је био суочен са озбиљним размишљањима и великом nelaгодом; али иако су моја осећања била дубока и често јака, још увек сам себе држао подаље од свих ових заједница, мада сам присуствовао њиховим разним састанцима онолико колико су то околности дозвољавале. Током времена мој ум је постао привржен методистичкој заједници, и осетио сам извесну жељу да им се придружим; али тако је била велика пометња и раздор међу разним религијама, да је било немогуће за једну младу особу налик мени, и тако невешту с људима и стварима, да дође до било каквог закључка ко је у праву а ко није.

9. Повремено је мој ум био веома узбуђен, толико су граја и метеж били велики и непрестани. Презбитеријанци су били изразито против баптиста и методиста, и користили су све моћи разума и надмудривања да би доказали њихове грешке, или, у најмању руку да би убедили људе да су погрешили. Са

друге стране, баптисти и методисти су били подједнако ревносни у настојању да успоставе своја учења и оповргну сва друга.

10. Усред овог рата речи и метежа у ставовима, често сам себи говорио: Шта треба да се учини? Која је од свих ових страна у “праву; или све оне греше? Ако је било која од њих исправна, која је, и како ћу то знати?

11. Док сам се борио са силним тешкоћама изазваним такмичењем ових религиозних група, једног дана сам читао Јаковљеву посланицу, прво поглавље, пети стих, који каже: *Ако ли коме од вас недосиђаје премудросији, нека ишће у Бога, који даје свакоме без разлике, и не кори никога; и даће му се.*

12. Никада ниједан стих из Светог писма није дотакао с више моћи срце човечје као што је овај моје, тада. Чини ми се да је обузео великом снагом сваки осећај мог срца. Размишљао сам о њему увек изнова, знајући да ако икоме треба мудрости од Бога, мени треба, јер не знам како да поступим, и уколико не будем добио више мудрости од оне коју имам, никада нећу знати, јер вероучитељи различитих верских заједница “разумеју исте стихове у Светим писмима различито и уништили су свако поверење у

решавање питања ослањањем на ^бБиблију.

13. Недуго затим дошао сам до закључка да морам или остати у мраку и пометњи, или учинити како Јаков упућује, то јест, да иштем од Бога. Недуго након тога одлучио сам да “иштем од Бога, закључујући да ако Он даје мудрост онима којима она недостаје, и даје је свакоме без разлике, и не кори никога, могао бих да се упустим у то.

14. Стога, у складу с одлучношћу својом да иштем од Бога, удаљих се до шуме да то и покушам. То се догодило у јутро прелепог, ведрога дана, раног пролећа хиљаду осамсто двадесете године. Био је то први пут у мом животу да сам начинио таква покушај, јер међу свим својим бригама никада нисам покушао да се гласно “молим.

15. Након што сам се повукао на место где сам раније планирао да одем, гледајући околост, и видевши да сам сâм, клекнуо сам и почео да износим Богу жеље мога срца. Тек што сам почео одједном ме је обузела сила која ме је у потпуности надвладала и имала је тако зачуђујући утицај на мене везујући ми језик тако да нисам могао да говорим. Густа тама ме је окружила, и неко време ми се чинило да сам осуђен на изненадно уништење.

16. Али, напрегнувши све своје

10а всп Истина.
12а 1 Кор 2:10–16.

б всп Библија.
13а всп Молитва.

14а всп Молитва.

моћи да “призовем Бога да ме избави од силе овог непријатеља која ме је обузела, и у том тренутку када сам био спреман да паднем у очај и да се препустим уништењу – не некој умишљеној пропасти, већ моћи неког стварног бића из невидљивог света, које је имало тако необичне моћи које никада раније нисам осетио ни у једном бићу – управо у том моменту велике узнемирености, видео сам стуб^б светлости баш изнад моје главе, јачи од сјаја^в сунчевог, који се постепено спуштао све док није пао на мене.

17. Тог тренутка када се појавио осетио сам се избављеним од непријатеља који ме је држао свезаним. Када је светлост застала нада мном “видео сам^б две Особе, чији сјај и^в слава надмашују сваки опис, како стоје у ваздуху изнад мене. Једна од њих ми је, позвавши ме по имену и показујући на ону другу, рекла – *Ово је^з Син мој^г љубљени. Слушај ђа!*

18. Ствар о којој сам желео да “упитам Господа била је да сазнам која је од свих верских заједница у праву, како бих знао којој да се прикључим. Чим сам се прибрао, тако да сам могао да говорим, упитао сам Особе које

су стајале у светлу нада мном, која је од свих верских заједница у праву (јер до тог тренутка никада нисам примио у срце своје да све оне греше) и којој би требало да се прикључим.

19. Одговорено ми је да се не смем прикључити ниједној, јер све оне “греше; и Особа која ми се обратила рече да су сва убеђења њихова одвратна у Његовим очима; да су све њихове присталице искварене, јер: „^бПриближавају ми се својим уснама, али су им^в срца далеко од мене, поучавају они учењима и^з заповестима људским, имајући^г облик побожности, али поричу моћ њену.“

20. Он ми опет забрани да се прикључујем било којој од њих, и много тога другог ми рече, што не могу сада записати. Када се поново прибрах, нађох се где лежим на леђима, гледајући у небо. Када се светлост повукла, нисам имао снаге; али сам се убрзо до извесне мере опоравио, и отишао кући. Како сам се наслонио на огњиште, мајка је упитала шта се дешава. Одговорио сам: Ништа, све је у реду – сасвим сам добро. А онда рекох својој мајци: Уверио сам се да презбитеријанство није истинито. Изгледа

16а Мојсије 1:20.

б Дела 26:13.

в Отк 1:16.

17а в сп Виђење.

б Дела 7:55–56;

Кол 3:1.

в сп Бог, Божанство.

в сп Слава.

џ в сп Исус Христ.

г Мт 3:17; 17:5;

3 Не 11:7.

18а УиЗ 6:11; 46:7.

19а Пс 14.

в сп Отпадништво –
Отпадништво прво-
битне хришћанске

цркве.

б Йса 29:13–14;

Јез 33:30–31.

в в сп Отпадништво –
Свеопште отпадни-
штво.

џ Тит 1:14; УиЗ 45:29.

г 2 Тим 3:5.

да је “непријатељ био свестан, у врло раном периоду мог живота, да сам предодређен да се истакнем као онај који ће га узнемирити и засметати царству његовом; у супротном зашто би се моћи таме удружиле против мене? Зашто су ^бнепријатељство и прогон нарасли против мене, још у детињству мом?

Неки проповедници и групе присталице одбијају извештај о Првом виђењу – Прогон се надија над Цозефом Смишом – Он сведочи о сиварносии виђења (сиихови 21–26).

21. Неколико дана након што сам имао ово “виђење, догодило се да сам био у друштву са једним од методистичких проповедника, који је био део претходно поменутог верског узбуђења; и разговарајући с њим по питању вероисповести, искористио сам прилику да му испричам виђење које сам имао. Био сам веома изненађен његовим понашањем; не само да је олако схватао разговор са мном, већ и с великом презиrom, говорећи да је све то од ђавола, да не постоји ништа такво као што су ^бвиђења и ^ооткривења у овим данима; да је све то престало с апостолима, и да никада више неће постојати ни једно од њих.

22. Убрзо сам сазнао, међутим, да је моје изношење ове приче побудило велике предрасуде према мени међу присталицама ових верских заједница, и било је разлог великог “прогона, који се појачавао; и мада сам био ^бнепознати дечак, од само четрнаест, петнаест година, а околности мог живота такве да као дечак нисам био од неке важности у свету, људи на високим положајима су се ипак заузели да узбуне јавност против мене, и створе жестоке прогоне; и ово је било заједничко за све верске заједнице – све уједињене у мом прогону.

23. То ме је тада и често касније подстицало на озбиљно размишљање, како је било веома чудно да један непознат дечак, са нешто више од четрнаест година, који је ради свог скромног издржавања био присиљен да свакодневно ради, био сматран особом од толике важности да би привукао пажњу великодостојника најпопуларнијих верских заједница тога времена, у тој мери да у њима изазове дух најжешћег прогона и осуде. Али чудно или не, тако је било, и то је често био узрок моје велике туге.

24. Међутим, упркос томе, чињеница је да сам имао виђење. Отада сам сматрао да сам

20а вcп Ђаво.
б 2 Не 2:11;
УиЗ 58:2–4.
вcп Недаћа.

21а вcп Прво виђење.
б вcп Виђење.
в вcп Откривење.
22а Јак 5:10–11.

вcп Прогонити,
прогон.
б 1 Сам 16:7;
Алма 37:35.

се осећао попут "Павла, кад се бранио пред царем Агрипом, износећи своје виђење када је видео светло и чуо глас; али је још увек било бар неколицина оних који су му поверовали; неки рекоше да је непоштен, други рекоше да је луд; и био је исмеван и вређан. Све то, ипак, није уништило стварност његовог виђења. Он је имао виђење, и знао је да га је имао, и сви прогони под небом не би могли то променити; и мада ће га прогонити до смрти, знао је, и знаће до свог последњег даха, да је видео светло и чуо глас који му говори, и читав свет не би могао да га натера да помисли или верује другачије.

25. Исто је било и са мнош. Заиста сам видео светлост, а посред те светлости видео сам две "Особе, и оне су ми се стварно обраћале; и мада сам био омражен и прогоњен зато што сам рекао да сам имао виђење, то је ипак била истина; и док су ме прогнали, вређали, и лажно говорили свакако зло о мени, био сам подстакнут да се у свом срцу запитам: Зашто ме прогоне због изношења истине? Заиста сам имао виђење, и ко сам ја да се одупирем Богу, и зашто свет настоји да ме убеди да порекнем оно што сам заиста видео? Јер сам имао виђење; знао сам то, и знао сам да Бог то зна, и нисам могао то б порећи, нити

сам се усуђивао, јер сам знао да бих, када бих то учинио, увредио Бога и доспео под осуду.

26. Задовољио сам свој ум што се тиче религијског света – јер није била моја дужност да се прикључим никоме, него да останем на истом док не добијем даља упутства. Открио сам да је "сведочанство Јаковљево истинито – да човек коме недостаје мудрости може искати од Бога, и добиће, а неће бити прекорен.

Морони се указује Цозефу Смићу – Цозефово име ће се смайраићи добрим или злим међу свим народима – Морони му зовори о Мормоновој књици и о наголазећим судовима Госјодњим и цишира му Свеића писма – Ошкривено је месјо где су скриване злайне јлоче – Морони насјивља да јоучава јророка (сјихови 27–54).

27. Наставио сам да се бавим својим уобичајеним животним пословима све до двадесет првог септембра, хиљаду осамсто двадесет треће године, све време трпећи тежак прогон, од стране свих слојева људи, религиозних и нерелигиозних, јер сам наставио да тврдим да сам имао виђење.

28. У периоду од када сам имао виђење па до године хиљаду осамсто двадесет и треће – било ми је забрањено да се прикључим било којој верској заједници

24а всп Павле.
б Дела 26.

25а ИЦС 1:17.
б всп Исправност;

Храброст, храбар.
26а Јак 1:5–7.

из тог времена, и како сам био у осетљивим годинама, и прогоњен од оних који би требало да ми буду пријатељи и да буду љубазни према мени, и чак иако су сматрали да сам се завараво, требало је да настоје да ме на примерен и нежан начин дозову памети – био сам препуштен свакојаким “искушењима; и крећући се у свакојаким друштву, често сам упадао у многе бесмислене грешке, и показивао младалачке слабости, и мане људске природе; које су ме, на жалост, водиле у свакојака искушења, и биле одвратне у очима Божјим. Сада када ово признајем, нико не би требало да ме сматра кривцем за било који велики и страشان грех. Склоност да чиним тако нешто никада није била у мојој природи. Али сам био крив због лакомислености, и због повремениог дружења са раздраганим друштвом итд, што је било непримерено особи која би требало да се понаша као она која је ^бпозвана од Бога, а ја сам то био. Али ово неће бити чудно никоме ко се присети моје младости, и ко је упознат с мојом урођеном живахном нарави.

29. Као последица свега овога, често сам се осећао кривим за своје слабости и недостатке; када сам се вечери претходно поменутог двадесет првог

септембра, након што сам те ноћи отишао у кревет, предао у “молитви и преклињању Свемогућем Богу да ми опрости све моје грехе и глупости, а и да бих добио објаву, како бих сазнао своје стање и свој положај пред њим; јер сам имао пуно поверење у добијање божанске објаве, какву сам и раније имао.

30. Док сам тако призивао Бога, открио сам да је светлост обасјала моју собу, и тако наставила да се појачава док соба није постала светлија него у подне, када се изненада појавила “особа поред мог кревета, стојећи у ваздуху, јер његова стопала нису додиривала под.

31. Имао је на себи комотну хаљину најизразитије “белине. Била је то белина изван свега земаљског што сам икада видео; а не верујем да би се било шта на земљи могло начинити да буде тако изразито бело и бљештаво. Шаке су му биле откривене, а и руке његове, мало изнад зглоба, а тако и стопала његова, као и ноге његове, мало изнад чланака. Глава његова и врат су такође били откривени. Могао сам запазити да није имао другу одећу сем ове хаљине, јер је била отворена, тако да сам му могао видети недра.

32. Не само да је хаљина његова била изразито бела, него је и он сам био неописиво

28а *всп* Искушати, искушење.

б *всп* Позвати, позван од Бога, позив.

29а *всп* Молитва.

30а *всп* Анђели; Морони, син Мормонов.

31а *Дела* 10:30;

1 *Не* 8:5;

3 *Не* 11:8.

“величанствен, а лице његово попут ^бмуње. Соба је била изразито светла, али не тако светла као простор око њега. Када сам га први пут угледао, ^вуплашио сам се, али ме је страх убрзо напустио.

33. Позвао ме је по ^аимену, и рекао ми је да је гласник, мени послат из присуства Божјег, и да му је име Морони; и да Бог има дело за мене да извршим; и да ће се име моје сматрати и добрим и злим међу свим народима, коленима, и језицима, односно да ће се помињати по добру и по злу међу свим људима.

34. Рекао је да постоји ^акњига која је склоњена, написана на ^бзлатним плочама, која даје извештај о претходним становницима овог континента, и извору одакле потичу. Рекао је и да она садржи ^впунину вечног јеванђеља, онако како ју је Спаситељ предао древним становницима.

35. Исто тако, да постоје два камена са сребрним луковима – а ова два камена, повезана са ^аоклопом, чине оно што се зове ^бУрим и Тумим, и склоњени су са плочама; а поседовање и

употреба ова два камена је оно што је људе из древних и прошлих времена учинило ^авидеоцима; и да их је Бог припремио у сврху превођења књиге.

36. Након што ми је ово рекао, започео је да цитира пророштва из ^аСтарог завета. Прво је цитирао део ^бтрећег поглавља из Књиге пророка Малахије; а цитирао је и четврто или последње поглавље истог пророштва, мада са малом изменом у односу на нашу Библију. Уместо цитирања првог стиха како пише у нашим књигама, навео га је на овај начин:

37. Јер љле, долази ^адан који ће као њећ ^бџорети, и сви охоли, и сви они који ојјако чине џорети као ^ссирњика; јер ће их они који долазе сјаљии, џовори Госјод над војскама, да им неће осјаавији ни корена ни џране.

38. И опет, навео је пети стих овако: *Гле, ојјкрићу вам ^асвештјенсјво, руком ^бИлије јророка, јре неџо шјшо дође велики и сјаран дан Госјодњи.*

39. Такође је навео следећи стих другачије: *И усадиће он у срца деце ^аобећања дајша очевима њиховим, и срца деце ће се*

32а 3 Не 19:25.

всп Слава.

б Изл 34:29–35;

Хел 5:36;

УиЗ 110:3.

в Изл 3:6;

Етер 3:6–8, 19.

33а Изл 33:12, 17;

Иса 45:3–4.

34а всп Мормонова књига.

б всп Златне плоче.

в всп Обнова јеванђеља.

35а Лев 8:8.

всп Оклоп.

б Изл 28:30.

всп Урим и Тумим.

в всп Виделац.

36а всп Стари завет.

б всп Малахија.

37а всп Други долазак

Исуса Христа.

б 3 Не 25; УиЗ 64:23–24.

всп Земља – Чишћење

земље;

Свет – Крај света.

в Наум 1:8–10;

1 Не 22:15, 23;

2 Не 26:4–6;

УиЗ 29:9.

38а всп Кључеви

свештенства;

Свештенство.

б УиЗ 27:9; 110:13–16.

всп Илија пророк.

39а Гал 3:8, 19.

^бокренути к очевима њиховим. Ако иако не би било, цела земља би била пошито уништена при доласку Његовом.

40. Уз то, навео је једанаесто поглавље Књиге пророка Исаије, говорећи да ће се ускоро испунити. Навео је и треће поглавље Дела апостолских, двадесет други и двадесет трећи стих, тачно како стоји у Новом завету. Рекао је да је тај “пророк био Христ, али још није дошао дан када ће „они који не послушају глас његов бити ^бискључени из народа,“ али ће ускоро доћи.

41. Такође је навео “друго поглавље из књиге пророка Јоила, од двадесет осмог до последњег стиха. Рекао је да се ово још увек није испунило, али да ускоро хоће. Даље је изјавио да ће пунина ^бнејевреја ускоро доћи. Цитирао је многе друге делове из Светог писма, и понудио многа објашњења која се не могу овде навести.

42. Опет, рекао ми је, када будем добио ове плоче о којима је говорио – јер време када би требало да се узму још није дошло – нећу смети да их показујем никоме; нити оклоп с Уримом и Тумимом, сем онима за које ће ми бити заповеђено да им покажем; у супротном бићу уништен. Док је разговарао са

мном о плочама, имао сам виђење у свом “уму те видех место где су плоче склоњене, и то тако јасно и очигледно да сам препознао место када сам га посетио.

43. Након овог саопштења, видео сам како се светлост у соби одмах скупила око особе која ми је говорила, и то је потрајало док соба поново није остала у мраку, сем око њега; када, одједном видех, као да се отворио пролаз ка небу, и он се успињао док није потпуно нестао, а соба је остала као што је била пре него што се ова небеска светлост указала.

44. Лежах размишљајући о јединствености призора, и веома се дивећи ономе што ми је било изречено од стране овог необичног гласника; када сам, усред свог “размишљања изненада открио да је моја соба поново почела да светли, и одједном, исти небески гласник је био поново покрај мог кревета.

45. Он започе, и опет исприча исто оно што је испричао приликом прве посете, без икакве измене; када је то учинио, информисао ме је о великим судовима који ће се спустити на земљу, са великим пустошењем глађу, мачем, и помором; и да ће ови тешки судови доћи на земљу за време овог поколења.

39б всп Родословље;
Спасење за мртве.
40а Понз 18:15–19.
б 3 Не 20:23; 21:20.

41а Дела 2:16–21.
б Рим 11:11–25;
УиЗ 88:84.
всп Нејевреји.

42а всп Ум.
44а всп Промисљајати.

Након што ми је испричао све ово, успео се поново као што је то учинио и раније.

46. Од тада, утисци у мом уму су били тако дубоки, да је сан нестао с очију, и лежао сам преплављен дивљењем због онога што сам видео и чуо. Али колико ли беше моје изненађење када поново видех истог гласника покрај свог кревета, и чух га где опет понавља и говори оно од раније; а дао ми је и упозорење, говорећи ми да ће “Сотона покушати да ме ^бискуша (због сиромаштва породице оца мога), да бих се домогао плоча како бих се обогатио. То ми је забранио, говорећи да не смем имати ништа у виду када добијем плоче сем да прославим Бога, и да не смем бити подстакнут ниједним другим ^амотивом сем да изграђујем царство Његово; у супротном их не би могао добити.

47. Након ове треће посете, он се успео на небо као и пре, и био сам поново остављен да промишљам о чудноватости онога што сам искусио; када је одмах након што се небески гласник успео од мене по трећи пут, петао запевао, приметио сам да свиће дан, тако да су наши разговори сигурно потрајали целу ту ноћ.

48. Убрзо након што сам устао из кревета, као и обично, пошао сам да обављам нужне свакодневне послове; али, у покушају

да радим као и обично, открих да ми је снага била толико исцрпљена да сам био потпуно немоћан. Мој отац, који је радио заједно са мном, видео је да са мном нешто није у реду и рекао ми је да одем кући. Кренуо сам с намером да идем кући; али, у покушају да прескочим ограду преко поља где смо били, снага ме је потпуно издала, и пао сам беспомоћан на земљу, и неко време сам био потпуно несвестан.

49. Прво чега сам могао да се сетим јесте глас који ми се обратио, назвавши ме по имену. Погледах, и видех оног истог гласника како стоји изнад моје главе, окружен светлошћу као и пре. Он ми поново исприча све оно што ми је причао претходне ноћи, и заповеди ми да идем код свог “оца и кажем му о виђењу и заповестима које сам примио.

50. Био сам послушан и вратио сам се оцу у поље, и објаснио му цео случај. Одговорио ми је да је то од Бога, и рекао ми је да пођем и учиним како ми је гласник заповедио. Напустио сам поље и пошао к месту на коме ми је гласник рекао да су плоче склоњене; и због јасноће виђења које сам имао о томе, препознао сам то место чим сам тамо дошао.

51. Недалеко од села Манчестер, у округу Онтарио, у

46а вcп Ђаво.
б вcп Искушати,

искушење.
в УиЗ 121:37.

49а вcп Смит, Џозеф, ст.

држави Њујорк, налази се по велико “брдо, најистакнутије у целом крају. На западној страни овог брда, недалеко од врха, под прилично великим каменом, лежале су плоче, смештене у каменој кутији. Овај камен је био дебео и заобљен по средини горње стране, и тањи према рубовима, тако да је средишњи његов део био видљив изнад земље, али је ивица свуда околу била прекривена земљом.

52. Након што склоних земљу, дохватио сам полугу, коју сам поставио испод руба камена, и уз мало напора сам га подигао. Погледао сам унутра, и тамо сам заиста угледао “плоче, ⁵Урим и Тумим, и ⁶оклоп, као што је гласник и рекао. Кутија у којој су оне лежале била је састављена од положених каменова спојених неком врстом цемента. На дну кутије су лежала два камена попречна у односу на кутију, а на овим каменовима су биле положене плоче и све остало с њима.

53. Покушао сам да их извадим, али ми је гласник забранио, и опет ме је обавестио да време њиховог обелодањивања још није дошло, нити ће доћи, још четири године од тада; али ми је рекао да морам доћи на то место онда када прође тачно једна година, и да ће се тамо сусрести са мнош, и да ћу

наставити да тако чиним све док не дође време да добијем плоче.

54. Стога, како ми је било заповеђено, одлазио сам тамо крајем сваке године, и сваки пут налазио гласника тамо, и примао упутства и знање приликом сваког од наших разговора, о ономе што ће Господ учинити, и како и на који начин ће Његово “царство бити вођено у последњим данима.

Цозеф Смиџ се жени Емом Хејл – Прима злайне ѿлоче од Моронија и ѿреводи неке од знакова – Марџин Харис ѿказује знаке и ѿревод ѿрофесору Анѿиону, који каже: Не могу чиѿаѿи зајечаћену књиђу (сѿи-хови 55–65).

55. Како су очеве животне околности биле праћене оскудицом, били смо у потреби да радимо својим рукама, одлазећи у надницу или на други начин, кад год смо имали прилику. Некада смо радили код куће а некада далеко, и непрестаним радом смо успевали да обезбедимо пристојно издржавање.

56. Године 1823. породица мога оца се сусрела са великом невољом због смрти мог најстаријег брата “Алвина. Октобра месеца, 1825. год. радио сам за једног старијег господина по имену Цозаја Стол, који је живео у

51а всп Кумора, брдо.
52а Морм 6:6.
всп Златне плоче.

б всп Урим и Тумим.
в всп Оклоп.
54а всп Царство Божје

или царство небеско.
56а УиЗ 137:5–8.

округу Ченанго, у држави Њујорк. Начуо је да су шпанци отворили рудник сребра у Хармонију, у округу Саскехана, у држави Пенсилванија; и копао је, пре него што ме је унајмио, да би, ако је то могуће, пронашао руду. Након што сам отишао да живим код њега, повео је и мене, и осталу радну снагу, да бисмо копали у намери да нађемо руду, и ту сам наставио да радим отприлике месец дана, без успеха у том подухвату, и коначно сам убедио старог господина да престанемо да је тражимо. Отада се о мени раширила прича да јурим за новцем.

57. За време док сам био тако уполсен, био сам смештен код госп. Ајзeka Хејла у том месту; ту сам први пут видео своју жену (његову ћерку), “Ему Хејл. 18-тог јануара, 1827. год. смо се венчали, док сам још увек радио за господина Стола.

58. Због моје непрестане тврдње да сам имао виђење, још увек ме је пратио “прогон, и породица оца моје жене је била поприлично против нашег венчања. Био сам, стога, приморан да је склоним негде другде; и тако смо отишли и венчали се у дому мировног судије Тарбила, у Саут Бејнбрицу, у округу Ченанго, у држави Њујорк. Убрзо након свог венчања напустио сам госп. Стола, и отишао свом

оцу, и радио на фарми с њим те године.

59. Најзад, дошло је време да добијем плоче, Урим и Тумим, и оклоп. Двадесет другог септембра, хиљаду осамсто двадесет седме године, отишавши као и обично крајем још једне године на место где су склоњене, исти онај небески гласник ми их је предао с овом наредбом да будем одговоран за њих; да ћу, ако дозволим да се немаром, или било каквом мојом “небригом изгубе, бити одбачен; али уколико настојим да их ^бсачувам, док их он, гласник, не затражи, биће заштићене.

60. Убрзо сам открио зашто сам примио тако строге наредбе да их сачувам, и зашто ми гласник рече да ће их затражити када учиним оно што се из руке моје буде захтевало. Недуго пошто се сазнало да их поседујем, многи уложише велике напоре да ми их одузму. У ту сврху прибегавало се свакаким варкама које су се могле смислити. Прогон је постао огорченији и озбиљнији него пре, а мноштво је непрестано вребало да ми их одузме ако је то могуће. Али, мудрошћу Божјом, оне остадоше безбедне у мојим рукама, док нисам испунио с њима оно што се захтевало из руке моје. Када их је, према договору, гласник затражио, предао сам му

57а всп Смит, Ема Хејл.
58а всп Прогонити,
прогон.

59а ИЦС 1:42.
б всп Света писма –
Света писма која су

сачувана.

их; и он их има у свом поседу све до данас, односно до другог дана маја, хиљаду осамсто тридесет осме године.

61. Узбуђење је, ипак, још увек трајало, и гласина са својих хиљаду језика је увек била у служби кружења лажи о породици мога оца, и о мени. Када бих забележио хиљадити део тога, испунило би књиге. Прогон је, ипак, постао тако неподношљив да сам морао да напустим Манчестер, и одем са својом женом у округ Саскехана, у држави Пенсилванији. Док смо се припремали да пођемо – уз то веома сиромашни, а прогон је био тако јак да није било вероватно да ће се наше околности побољшати – усред наших невоља нашли смо пријатеља у господину по имену “Мартин Харис, који нас је посетио и дао ми педесет долара да нам се нађу на нашем путовању. Господин Харис је био становник општине Палмира, у округу Вејн, у држави Њујорк, и фармер од угледа.

62. С овом благовременом помоћи био сам у могућности да дођем до одредишта у Пенсилванији; и убрзо након мог доласка започео сам преписивање знакова с плоча. Преписао сам знатан број њих, и посредством “Урима и Тумима превео сам неке од њих, а то сам радио од када сам у децембру стигао у дом оца моје жене па све до наредног фебруара.

63. Једном приликом овог месеца фебруара, претходно поменути господин Мартин Харис дошао је до нас, узео знаке које сам преписао са плоча, и отишао с њима у град Њујорк. О ономе што се догодило с њим и знацима, ослањам се на његов посебан извештај о околностима, који ми је поднео након што се вратио, а који следи:

64. Отишао сам у град Њујорк, и представио знаке који су били преведени, заједно са преводима његовим, професору Чарлсу Антону, господину познатом по својим књижевним достигнућима. Професор Антон је изјавио да је превод исправан, исправнији од било ког другог који је преведен с египатског а кога је до тада видео. Показао сам му онда знаке који до тада нису преведени, и рекао је да су на египатском, халдејском, асиријском, и арапском; и рекао је да су истинити знаци. Дао ми је потврду, којом се потврђује народу у Палмири да су знаци истинити, и да је превод неких од њих који су преведени такође истинит. Узео сам потврду и ставио је у џеп, и спремао се да напустим кућу, када ме је господин Антон позвао назад, и питао ме је како је тај младић открио да су златне плоче биле на месту на коме их је нашао. Одговорио сам му да му је ањео Божји то открио.

65. Он ми је тада рекао: 'Да погледам ту потврду.' Стога узех је из свог џепа и дадох му је, када ју је он узео и поцепао у комадиће, говорећи да не постоји ништа такво као што је служење "анђела, и да ће он превести плоче ако му их донесем. Упутио сам га да је део тих плоча ^бзапечаћен, и да ми је забрањено да их донесем. Он је одговорио: 'Не могу да читам запечаћену књигу.' Напустио сам га и отишао др Мичелу, који је потврдио оно што је професор Антон рекао о знацима и о преводу.

.....

Оливер Каудери служи као њисар њриликом ѡревођења Мормонове књиге – Џозеф и Оливер ѡримају Ароново свешћенство од Јована Крстителја – Они су кршћени, заређени, и ѡримају дух ѡророштва (сћихови 66–75).

66. Дана 5. априла 1829. год. "Оливер Каудери је дошао у мој дом, а до тада га никада пре нисам видео. Изјавио ми је да је с обзиром да је био учитељ у школи у крају у ком је живео мој отац, а мој отац је био један од оних који су слали своју децу у школу, био је смештен

на неко време у његовом дому, и док је био тамо породица му је причала о околностима под којима сам примио плоче, и у вези с тим је дошао да ме нешто упита.

67. Два дана након што је стигао г. Каудери (био је 7. април) почео сам да преводим Мормонову књигу, а он је почео да је записује.

.....

68. Наставили смо с делом превођења, када смо, у предстојећем месецу (у мају 1829. год), једног дана отишли у шуму да бисмо се помолили и упитали Господа о "крштењу за ^бопрост греха, о чему смо пронашли да је забележено у преводу с плоча. Док смо били тако заузети, молећи се и призивајући Господа, ^вгласник са неба се спустио у ^гоблаку светлости, и полагајући ^друке на нас, ^езаредио нас је говорећи:

69. Вама, моји другови служићелји, у име Месијино, ѡверавам вам Ароново "свешћенство, које држи кључеве служења анђела, и јеванђеља ѡкајања, и кршћенења урањањем за оћросћ греха, и никада више неће бићи узетћо са земље док синови ^бЛевиеви не

65а всп Анђели.

б Иса 29:11–12;

2 Не 27:10;

Етер 4:4–7.

66а всп Каудери, Оливер.

68а всп Крштење, крстити.

б всп Опрост греха.

в всп Јован Крститељ.

г Бр 11:25;

Етер 2:4–5, 14;

УиЗ 34:7.

д ЧВ 1:5.

е всп Руке, полагање

руку.

ђ всп Власт;

Заредити, заређење.

69а всп Ароново свештенство.

б Понз 10:8;

УиЗ 13; 124:39.

всп Левије – Племе

Левијево.

принесу њоново Госпѡду принос у ѡправедносѡи.

70. Рекао је да ово Ароново свештенство нема власт полагања руку за “дар Светога Духа, али да ће нам то бити поверено касније; и заповедио нам је да одемо и да се крстимо, и дао нам је упутства да ја треба да крстим Оливера Каудерија, а након тога да он треба да крсти мене.

71. Сходно томе смо отишли и крстили се. Прво сам ја крстио њега, а након тога је он крстио мене – након чега сам положио руке на његову главу и заредио га у Ароново свештенство, а након тога је он положио руке на главу моју и заредио ме у исто то свештенство – јер нам је тако било заповеђено.*

72. Гласник, који нас је посетио овом приликом и поверио нам ово свештенство је рекао да му је име Јован, исти онај који

је назван “Јован Крститељ у Новом завету, и да делује под вођством ^аПетра, ^бЈакова и ^вЈована, који држе ^гкључеве ^дМелхиседековог свештенства, рекао је да ће нам то свештенство у одређено време бити поверено, и да ја треба да се назовем првим “старесином цркве, а он (Оливер Каудери) другим. Када смо били заређени руком овог гласника, и крстили се, био је петнаести мај, 1829. год.

73. Непосредно након израњања из воде, пошто смо крштени, искусили смо велике и величанствене благослове од нашег Небеског Оца. Тек што сам крстио Оливера Каудерија, “Свети Дух је сишао на њега, и он је устао и ^епрорицао много тога што ће се ускоро догодити. И опет, тек што је он мене крстио, добио сам духа пророштва, када сам, уставши, прорицао о напретку

*Оливер Каудери описује ове догађаје овако: То су били дани који се никада не заборављају – седење уз звук гласа који је подстакнут надахнућем с неба, будило је највиши ниво захвалности у овим грудима! Дан за даном сам настављао, неометано, да записујем оно што је из уста његових, а он је преводио Уримом и Тумимом, или, како би их Нефијци назвали ‘тумачима’, историју записа названог ‘Мормонова књига’.

Да напоменем, чак и са неколицином речи, занимљиви запис који је начинио Мормон и његов верни син, Морони, о народу који је некада био љубљен и омиљен од стране неба, премашило би моју садашњу намеру; стога ћу то одложити за будуће време, и као што сам рекао у уводу, прећи ћу много директније на неке догађаје непосредно повезане са рођењем цркве, који би били занимљиви хиљадама оних који иступише, усред мрштења празноверних и клевета лицемера, и прихватише јеванђеље Христово.

70а в сп Дар Светог Духа.

72а в сп Јован Крститељ.

б УиЗ 27:12–13.

в сп Петар.

г в сп Јаков, син

Заведејев.

д в сп Јован, син

Зеведејев.

е в сп Кључеви

свештенства.

ж в сп Мелхиседеково

свештенство.

з в сп Старешина.

73а в сп Свети Дух.

б в сп Пророштво,

прорицати.

цркве, и о много чему другом у вези са црквом, и о овом поколењу деце човечје. Били смо испуњени Светим Духом, и радовали смо се у Богу спасења нашег.

74. Пошто су нам се умови просветлили, Света писма су почела да се отварају за наше “разумевање, и ^бистинито значење и сврха његових тајновитијих делова откривени су нам на начин на који нису никада раније, нити смо икада пре размишљали о њима. У међувремену, били смо присиљени да држимо тајним околности примања свештенства и нашег крштења, због

духа прогона који се појавио у околини.

75. С времена на време смо добијали претње да ће нас напасти, и то од стране присталица неких вероисповести. И њихове намере да нас нападну осујећене су због утицаја породице жениног оца (уз божанску промисао), која је постала пријатељски настројена према мени, и која се супротставила руљи, и желела да ми буде допуштено да наставим дело превођења без прекидања; стога нам је понудила и обећала заштиту од свих незаконитих поступака, у мери у којој је то било у њеној моћи.

Нико, при здравој свести, не би могао да преведе и запише упутства дата Нефијцима из уста Спаситеља, о тачном начину на који људи треба да изграђују цркву Његову, а посебно када је исквареност раширила несигурност у свим облицима и уређењима код људи, а да не жели повластицу да покаже жељу у свом срцу да буде спуштен у течни гроб, да се обрати ‘чистом савешћу по васкрсењу Исуса Христа.’

Након записивања извештаја датог о Господњој служби остатку семена Јаковљевог, на овом континенту, било је лако видети, као што је пророк рекао да ће бити, да је тама прекрила земљу и голема тама умове људи. Посматрајући даље било је лако видети да усред великих препирки и буке због вероисповести, нико није имао власт од Бога да служи обреду јеванђеља. Јер се може поставити питање, имају ли људи власт да служе у име Христово, а да поричу откривења, када је Његово сведочанство ништа мање него дух пророштва, а Његова религија заснована, изграђена, и подржана непосредним откривењима, у свим раздобљима света када је имао свој народ на земљи? Мада су ове чињенице закопали, и пажљиво скривали људи чије би лукавство било угрожено да је било дозвољено да оне засијају на лицима људи, оне нису више загопане за нас; и само смо чекали да нам се изда заповест: ‘Устаните и крстите се.’

На ово се није дуго чекало да би се остварило. Господ, који је пун милости, и увек вољан да одговори на сталне молитве понизних, након што смо га призвали на ревносан начин, подаље од станишта људских, удостојио се да нам објави своју вољу. Изненада, као из средишта вечности, глас Откупитеља нам говораше о миру, док се вео растављаше и аиђео Божји сиђе одевен славом да нам достави поруку коју смо нестрпљиво чекали и кључеве јеванђеља покајања. Каква радост! Какво чудо! Каква дивота! Док је свет био растројен и у мукама – док су милиони као слепи тражили зид, док се сви људи ослањаху на оно што је непоуздано, као општа маса, наше очи видеше и наше уши чуше, као на ‘дневном светлу’; да, и више – јаче од бљеска мајског сунчевог зрака, који шири свој сјај над лицем природе! Онда глас

Његов, иако благ, боде до сржи, а речи његове: 'Ја сам твој пријатељ у служби,' отклањају сваки страх. Слушали смо, гледали и дивили се! Био је то глас анђела из славе, била је то порука Највишег! Кад то чусмо, радовасмо се, док љубав Његова није распалила душе наше, и док се нисмо огрнули виђењем Свемогућег! Где је место сумњи? Нигде, непоузданост нестале, сумња потону да никада не изађе, док измишљотине и обмане несталоше заувек.

Али, драги брате, замисли, замисли још само на тренутак, каква радост испуни срца наша, и пред каквим се изненађењем морасмо поклонити (јер ко не би поivio колена за такав благослов?) када смо примили под руком његовом свето свештенство кад је рекао: 'Вама мојим друговима у служби, у име Месијино, поверавам ово свештенство и ову власт, који ће остати на земљи, како би синови Левијеви могли принети принос Господу у праведности!'

Нећу покушавати да вам преликам осећања свог срца, нити величанствену лепоту и славу које су нас окруживале овом приликом; али вероваћете ми када кажем да ни земља, нити човек, са речитошћу световном, не би могли да осликају језик на интересантан и узвишен начин као ова света особа. Не, ни ова земља нема моћ да пружи радост, да подари мир или схвати мудрост која се налазила у свакој реченици која је изречена моћу Светога Духа! Човек може да обмане свог ближњег, обмана да прати обману, и деца опаког могу имати моћ да заведу безумне и неуке, док се многи не хране ничим другим сем измишљотинама, и плод лажи носи струјом лакоумне у гроб; али један додир прстом његове љубави, да, један зрак славе са света одозго, или једна реч из уста Спаситеља, из груди вечности, претвара све то у безначајност, и заувек га брише из ума. Убеђење да смо били у присуству једног анђела, чињеница да смо чули глас Христов, и истина неуканљана која долази од чисте особе, усмеравана вољом Божјом, за мене је ван сваког описа, и увек ћу гледати на овај израз Господње доброте с чуђењем и захваљивањем док ми буде дозвољено да останем; и у овим становима где савршенство пребива и грех никада не долази, надам се да ћу му се дивити тог дана који никада неће престати. – *Messenger and Advocate*, књига 1 (у октобру 1834. год.), стр. 14–16.

ЧЛАНЦИ ВЕРЕ

ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

ВЕРУЈЕМО у ^бБога, веч-
ног Оца, у Његовог ^сСина,
Исуса Христа, и у ^зСветог Духа.

2. Верујемо да ће људи бити ка-
жњени за ^асопствене грехе, а не
за ^бАдамов преступ.

3. Верујемо да се ^апомирењем
Христовим сав људски род може
^бспасити, ^спослушношћу ^ззако-
нима и обредима ^гјеванђеља.

4. Верујемо да су прва начела
и ^аобреди јеванђеља: прво, ^бвера
у Господа Исуса Христа; друго,
^спокајање; треће, ^зкрштење ура-
њањем за ^оопрост греха; чет-
врто, полагање ^ђруку за ^ддар
Светог Духа.

5. Верујемо да човек мора бити

^апозван од Бога, ^бпророштвом
и полагањем ^сруку оних који
имају ^звласт, да ^гпроповеда је-
ванђеље и служи у ^ђобредима
његовим.

6. Верујемо у исту ^аорганиза-
цију која је постојала у првобит-
ној цркви, наиме, у ^бапостоле,
^спророке, ^зпастире, учитеље, ^гје-
ванђелисте, и тако даље.

7. Верујемо у ^адар ^бјезика, ^спро-
роштва, ^зоткривења, ^гвиђења,
^ђисцељења, ^дтумачења језика, и
тако даље.

8. Верујемо да је ^аБиблија ^бреч
Божја у оној мери у којој је
^стачно преведена; верујемо и да
је ^зМормонова књига реч Божја.

- 1 1а ^{всп} Верованье,
веровати.
б ^{всп} Бог, Божанство –
Бог Отац.
в ^{всп} Бог, Божанство –
Бог Син;
Исус Христ.
з ^{всп} Бог, Божанство –
Бог Свети Дух;
Свети Дух.
2а Понз 24:16;
Јез 18:19–20.
^{всп} Извештај, урачу-
љив, урачуљивост;
Слобода избора.
б ^{всп} Пад Адама и Еве.
3а ^{всп} Помирити,
помирење.
б Мос 27:24–26;
Мојсије 5:9.
^{всп} Спасење.
в ^{всп} Послушност, по-
слушан, послушати.
з ^{всп} Закон.

- г ^{всп} Јеванђеље.
4а ^{всп} Обреди.
б ^{всп} Вера.
в ^{всп} Покајати се,
покајање.
з ^{всп} Крштење, кр-
стити.
г ^{всп} Опрост греха.
ђ ^{всп} Руке, полагање
руку.
е ^{всп} Дар Светог Духа.
5а ^{всп} Позвати, позван
од Бога, позив.
б ^{всп} Пророштво,
прорицати.
в ^{всп} Руке, полагање
руку.
з ^{всп} Власт;
Свештенство.
г ^{всп} Проповедати.
ђ ^{всп} Алма 13:8–16.
6а ^{всп} Црква, знаци ис-
тините цркве –
Организација цркве.

- б ^{всп} Апостол.
в ^{всп} Пророк.
з ^{всп} Бискуп.
г ^{всп} Јеванђелиста;
Патријарх, патријар-
шки.
7а ^{всп} Дарови Духа.
б ^{всп} Језици, дар језика.
в ^{всп} Пророштво, про-
рицати.
з ^{всп} Откривење.
г ^{всп} Виђење.
ђ ^{всп} Исцелити,
исцељења.
е 1 Кор 12:10;
Морм 9:7–8.
8а ^{всп} Библија.
б ^{всп} Реч Божја.
в 1 Не 13:20–40;
14:20–26.
з ^{всп} Мормонова
књига.

9. Верујемо у све оно што је Бог “открио, и у све оно што сада открива, и верујемо да ће ^боткрити још много тога великог и важног што се односи на царство Божје.

10. Верујемо у дословно “сакупљање Израела и у обнову ^бдесет племена; да ће ^вСион (Нови Јерусалим) бити изграђен на америчком континенту; да ће Христ лично ^звладати на земљи; и да ће земља бити ^гобновљена и примити своју ^ђрајску ^еславу.

11. Полажемо право на “повластицу да се клањамо Свемогућем Богу онако како нам сопствена ^бсавест ^вналаже, и дозвољавамо свима да имају исту

ту повластицу; нека се ^зклањају како, где, или чему желе.

12. Верујемо у подложност царевима, председницима, владарима, и судијама, у поштовање, признавање и подржавање “закона.

13. Верујемо да треба да будемо “поштени, одани, ^бчедни, добронамерни, честити и да “чинимо добро свима; заиста, можемо рећи да следимо Павлов ^зсавет – У све верујемо, свему се ^гнадамо, истрајали смо у много чему, и надамо се да ћемо ^ђистрајати у свему. Има ли чега “честитог, лепог, или на добром гласу, или хвале вредног, то тражимо.

ЏОЗЕФ СМИТ.

<p>9а вcп Откривење. б Амос 3:7; УиЗ 121:26–33. вcп Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама. 10а Иса 49:20–22; 60:4; 1 Не 19:16–17. вcп Израел – Сакупљање Израела. б вcп Израел – Десет изгубљених племена Израелових. в Етер 13:2–11; УиЗ 45:66–67; 84:2–5;</p>	<p>Мојсије 7:18. вcп Нови Јерусалим; Сион. з вcп Хиљадугодишњица. г вcп Земља – Чишћење земље. ђ ти стање налик Еденском врту; Иса 11:6–9; 35; 51:1–3; 65:17–25; Јез 36:35. вcп Рај. е вcп Слава. 11а УиЗ 134:1–11.</p>	<p>б вcп Савест. в вcп Слобода избора. з вcп Клањати се. 12а УиЗ 58:21–23. вcп Закон. 13а вcп Исправност; Поштен, поштење. б вcп Чедност. в вcп Служба. з Фил 4:8. г вcп Нада. ђ вcп Истрајати. е вcп Скромност; Честитост.</p>
--	--	--